Proletari din toate țările, uniți-vă!

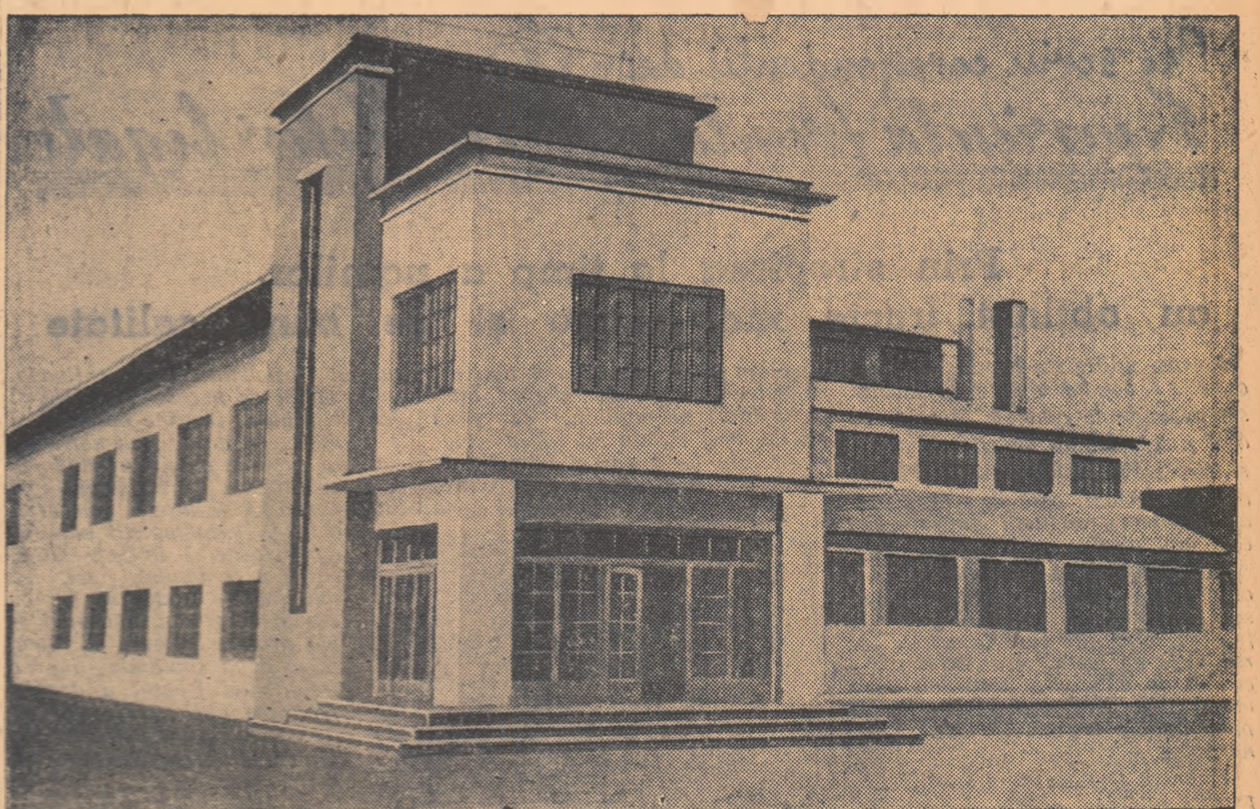
AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 274
Marți 11 decembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Agriculturii — tot mai multe îngrășăminte chimice

Dezvoltarea producției de îngrășăminte chimice are o însemnătate considerabilă în lupta pentru sporirea producției agricole și îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii. Producția de îngrășăminte a crescut mereu și la fabrica de îngrășăminte chimice din comuna Șag — fabrică construită în anii regimului democrat-popular. In urma măsurilor luate pentru creșterea producției și productivității muncii, colectivul acestei fabrici și-a îndeplinit încă din prima jumătate a lunii noiembrie sarcinile anuale ale planului producției globale.

In clișeu: Fabrica de îngrășăminte chimice din comuna Șag, raionul Timișoara.

Cuvîntarea rostită la radio de tovarășul Chivu Stoica

președintele Consiliului de Miniștri, cu privire la rezultatele tratativelor romîno-sovietice

Vă sînt cunoscute, prin presă și radio, problemele care au format obiectul discuțiilor de la Moscova dintre delegațiile guvernamentale romînă și sovietică și cuprinse în Declarația comună din 3 decembrie. Ne-am dus la Moscova la invitația guvernului sovietic, pentru a avea un schimb larg de vederi și a examina împreună problemele cele mai importante ale situației internaționale actuale care rețin atenția opiniei publice, precum și problemele dezvoltării continue a colaborării politice, economice și culturale între țările noastre.

Delegația guvernamentală romînă a fost primită cu deosebită căldură de către conducătorii de stat și de partid din Uniunea Sovietică, de către oamenii muncii sovietici. Incă de la frontieră și tot timpul cît am stat în Uniunea Sovietică, am simțit prietenia caldă și simpatia pe care o arată marele popor sovietic țării noastre și poporului romîn.

Convorbirile care au avut loc între delegațiile celor două guverne s-au desfășurat în spiritul de colaborare și solidaritate care animă cele două popoare ale noastre; Declarația comună exprimă relațiile de sinceră prietenie, înțelegere reciprocă, colaborare și într-ajutorare frățească care există între țările noastre socialiste.

Oamenii muncii din ambele țări dau o mare prețuire prieteniei romîno-sovietice, făurite în lupta armată comună pentru eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, pentru zdrobirea hitlerismului. Această prietenie s-a dezvoltat în anii puterii populare cînd poporul romîn s-a zmuls din cătușele odiosului și putredului regim burghezo-moșieresc și a pășit pe calea construirii socialismului. Colaborarea frățească cu celelalte țări de democrație populară, și-a consolidat independența națională, a realizat succese hotărîtoare în opera de construcție a vieții noi, socialiste.

Principiile expuse în Declarația guvernului sovietic din 30 octombrie, cu privire la bazele dezvoltării și întăririi continue a prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, contribuie la întărirea mai departe a prieteniei între popoarele țărilor noastre.

Delegațiile guvernamentale romînă și sovietică au constatat cu satisfacție că între Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică există deplină unitate de vederi în problemele vieții politice internaționale.

Țările noastre se călăuzesc în politica externă după principiul coexistenței pașnice a statelor, al reglementării problemelor litigioase pe baza tratativelor, singura politică justă, în stare să asigure destinderea încordării în relațiile dintre state și pacea popoarelor. In ultimii ani s-a realizat o oarecare slăbire a încordării internaționale, datorită acțiunii consecvente a Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze și a celorlalte state socialiste care au depus și continuă să depună eforturi pentru întărirea păcii și colaborării între popoare. Popoarele din întreaga lume își exprimă îngrijorarea față de uneltirile cercurilor imperialiste agresive care acționează împotriva păcii, pentru dezlănțuirea unui nou război mondial. Agresiunea neprovocată a Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului este cea mai fățișă expresie a acestei politici care pune în pericol pacea în Orientul Mijlociu și în întreaga lume.

Impreună cu toate popoarele doritoare de pace, poporul romîn condamnă agresiunea împotriva Egiptului și cere retragerea imediată a forțelor invadatoare de pe teritoriul egiptean și despăgubirea Egiptului pentru daunele aduse. Este limpede pentru fiecare om de bună credință că, atît timp cît forțele anglo-franco-israeliene nu vor fi retrase din Egipt, flăcările războiului pot izbucni cu o nouă putere, ceea ce conține primejdia unui război mondial.

Cele două delegații au avut un schimb de păreri asupra evenimentelor din Ungaria unde forțele reacționare, folosindu-se de năzuința oamenilor muncii de a înlătura greșeli și lipsuri în domeniul politicii interne, au încercat să răstoarne puterea populară, să reinstaureze fascismul, să creeze un focar de agresiune în centrul Europei. Ne-am exprimat satisfacția că forțele sănătoase ale Ungariei, sprijinindu-se pe ajutorul celorlalte țări socialiste, au reușit să zădărnicească planurile rebeliunii contrarevoluționare, să salveze cuceririle orînduirii democrat-populare. Consimțind să acorde guvernului ungar, la cererea acestuia, ajutor pentru a pune capăt ororilor sîngeroase fasciste, Uniunea Sovietică și-a îndeplinit o datorie internaționalistă față de oamenii muncii din Ungaria și alte țări socialiste. Campania dezlănțuită de reacțiunea internațională în jurul evenimentelor din Ungaria, urmărește să complice situația internațională și să abată atenția opiniei publice mondiale de la agresiunea imperialistă împotriva Egiptului.

Delegațiile guvernamentale romînă și sovietică au examinat împreună încercările forțelor imperialiste de a agrava situația internațională, de a se amesteca și interveni în treburile interne ale altor popoare, de a slăbi și submina unitatea frățească a statelor socialiste. In legătură cu aceasta, Declarația comună, exprimînd sentimentele popoarelor noastre, subliniază importanța deosebită pe care o reprezintă în actualele împrejurări, coeziunea și mai mare a tuturor țărilor socialiste. Forța cea mai puternică și mai activă în apărarea păcii și libertății popoarelor este unitatea indestructibilă a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică. Unitatea și colaborarea frățească între statele socialiste constituie chezășia progresului în fiecare țară socialistă, chezășia succesului luptei comune a tuturor forțelor socialiste și nesocialiste iubitoare de pace, împotriva agresiunii, pentru securitatea popoarelor și pacea generală.

Examinînd problema securității europene, delegațiile guvernamentale romînă și sovietică au arătat din nou că formarea blocurilor militare în Europa și împărțirea statelor europene în grupări militare opuse nu sînt în interesul păcii și securității popoarelor. Țările noastre sînt gata să întreprindă noi eforturi în scopul creării unui sistem de securitate europeană, care să unească statele Europei, fără deosebire de regimul lor social și de stat.

In condițiile actuale, cînd există un bloc militar agresiv în Europa occidentală, care întreține numeroase forțe și baze militare în apropierea țărilor socialiste și refuză să meargă pe calea dezarmării și a soluționării pașnice a problemelor litigioase, Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică au subliniat din nou oportunitatea staționării vremelnice a unităților militare sovietice pe teritoriul Romîniei. Guvernele țărilor noastre se vor consulta între ele și cu ceilalți participanți la Tratatul de la Varșovia, în conformitate cu schimbările în situația internațională, asupra necesității staționării mai departe în Romînia a unităților militare sovietice.

Tovarăși și cetățeni,

In cadrul tratativelor care au avut loc între delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Romîne și Uniunii Sovietice, au fost îndeaproape examinate problemele colaborării economice între țările noastre.

Relațiile economice dintre U.R.S.S. și R.P.R. s-au dezvoltat continuu pe bază de egalitate, în folosul ambelor părți. Rezultatele economice obținute pînă în prezent în colaborarea economică au îndreptățit guvernele noastre să-și exprime hotărîrea de a dezvolta și întări și mai departe relațiile economice între cele două țări, pe baza principiilor ajutorului și avantajelor reciproce.

In cursul tratativelor am solicitat sprijinul guvernului sovietic pentru învingerea unor greutăți care s-au ivit în calea realizării programului de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare continuă a nivelului de trai, material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră.

Guvernul sovietic, arătînd deplina înțelegere a nevoilor economiei noastre naționale, a venit în întîmpinarea cerințelor noastre, acordîndu-ne importante avantaje economice și financiare care constituie un mare ajutor pentru înfăptuirea sarcinilor construcției noastre economice.

Anul acesta am avut o recoltă slabă de cereale. Guvernul nostru s-a adresat Uniunii Sovietice pentru a ne da sub formă de împrumut o cantitate de grîu cu care să acoperim deficitul din fondul centralizat al statului pînă la recolta anului viitor.

După cum cunoașteți din Declarația romîno-sovietică, Uniunea Sovietică ne pune la dispoziție, sub formă de împrumut, în prima jumătate a anului 1957, o cantitate de 450.000 tone grîu pentru completarea necesarului de cereale, precum și 60.000 tone furaje pentru completarea cantității necesare întreținerii animalelor. Prin ajutorul primit în cereale, aprovizionarea populației cu pîine este asigurată.

Imprumutul de cereale îl vom restitui începînd din anul 1959, în decurs de trei ani, fie în grîne, fie în livrări de alte mărfuri, potrivit intereselor economiei noastre naționale.

Posturile de radio și agențiile de presă imperialiste amintesc adeseori că Romînia burghezo-moșierească era exportatoare de mari cantități de cereale. Ele se feresc însă cu mare grijă să arate în ce condiții și cu ce preț se făcea acest export. Exportul de cereale se făcea cu prețul înfometării țărănimii, cu prețul înfometării clasei muncitoare și al întregului popor. Milioane de țărani trăiau în mizerie, muncind din greu sub biciul moșierilor și arendașilor, bîntuiți de subalimentație și pelagră.

Am putea să cerem acelor „critici" occidentali ai regimului nostru democrat-popular, care sînt dispuși să facă felurite comparații, să nu se mărginească la a face comparația între starea fermierului american și starea țăranului romîn, ci să facă o comparație între starea materială a muncitorilor și a țăranilor romîni de astăzi cu starea materială a muncitorilor și țăranilor romîni din timpul regimului burghezo-moșieresc de tristă amintire.

Pentru orice om de bună credință e limpede că situația țărănimii și a tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate în Romînia democrat-populară se deosebește ca de la cer la pămînt de situația lor din timpul regimului burghezo-moșieresc.

In anii puterii populare producția globală de cereale din țara noastră a atins, iar în ultimii ani a depășit nivelul dinainte de război. Totuși, față de sporirea consumului populației — ca urmare a creșterii nivelului de trai și în primul rînd, a sporirii consumului la sate — producția de cereale a rămas în urma nevoilor crescînde ale oamenilor muncii.

Creșterea continuă a consumului populației muncitoare din țara noastră ne-a determinat ca în anii cu recoltă slabă să importăm cereale. Aceasta este o situație vremelnică. Depinde de noi, de munca creatoare a poporului nostru, ca agricultura din țara noastră să ia un mare avînt. Să obținem an după an recolte îmbelșugate, care să ne asigure atît satisfacerea la un nivel înalt a nevoilor crescînde de consum ale populației, cît și un surplus considerabil pentru export.

(Continuare în pag. a 4-a)

Raionul Hîrșova a terminat cooperativizarea agriculturii

In după-amiaza zilei de 6 decembrie a.c. la Comitetul regional de partid Constanța a sosit o telegramă prin care Comitetul raional de partid Hîrșova anunță terminarea cooperativizării agriculturii pe întregul raion.

In raionul Hîrșova sînt complect cooperativizate un număr de 25 sate printre care Crucea, Stupina, Pantelimon de Sus, Pantelimon de Jos, Runcu, Haidar. Cele 44 gospodării colective din raion însumează o suprafață de peste 60.000 ha. pămînt arabil, iar întovărășirile agricole o suprafață de peste 12.000 ha.

Cadre de mecanizatori stabile și cu o bună pregătire profesională

In S.M.T.-urile din regiunea Constanța a început, o dată cu revizuirea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole, școlarizarea noilor cadre de tractoriști. S.M.T.-urile recrutează și școlarizează la locul de muncă tractoriști din rîndul țăranilor muncitori colectiviști, întovărășiți și cu gospodărie individuală care au satisfăcut serviciul militar și care domiciliază în comunele și satele aflate în raza de activitate a stațiunilor. In felul acesta, se asigură permanentizarea cadrelor, o mai bună cazare în perioada campaniilor agricole și o mai bună cunoaștere a terenurilor deoarece tractoriștii vor fi repartizați să lucreze la gospodăriile din care fac parte.

La S.M.T. Ostrov se școlarizează acum 28 de tractoriști, la S.M.T. Hagieni, 32, iar la S.M.T. Cogealac, 25.

In întreaga regiune, S.M.T.-urile au recrutat pînă acum 356 de țărani muncitori, care sînt școlarizați ca tractoriști în S.M.T. Astfel, se asigură mai mult de jumătate din numărul de tractoriști necesar pentru ca în campania de primăvară să se poată lucra cu toate tractoarele.

Recrutarea de noi cadre de tractoriști din rîndurile țăranilor muncitori se desfășoară și în celelalte regiuni ale țării. In regiunea Galați au fost recrutați pînă acum și se școlarizează 345 de noi cadre de tractoriști, în regiunea Timișoara, 225, iar în regiunea Suceava, 106. In întreaga țară, S.M.T.-urile au realizat pînă acum peste 83 la sută din planul de recrutare de noi cadre de tractoriști, care sînt calificați la locul de muncă în stațiuni.

OAMENI NOI „Președintele nostru"

Colectiva din Cobadin s-a înființat în urmă cu aproape 6 ani, în martie 1951. S-au adunat laolaltă 90 de familii de romîni, 50 de familii de tătari, 31 de familii de turci și 25 de familii de macedoneni. In total, 196 de familii, cu 1.390 ha de teren.

Cînd colectiviștii l-au propus președinte, Sabri Emurla a vrut și nu prea a vrut să primească.

— Sînt încă prea tînăr, n-am experiență destulă. Și-apoi nici știință prea mare n-am. Cum o să mă descurc eu în conducerea atîtor treburi? Te pomenești că mă fac de rîs în fața oamenilor. „Halal președinte ne-am ales", or să zică.

Dar, Sabri Emurla e comunist. Printre primii din comună care s-au înscris în partid. Și comunistul Sabri Emurla a primit să fie președintele colectivei „8 Mai" din Cobadin.

Greu, tare greu a fost începutul. Din zori și pînă seara tîrziu, să faci față la sute de probleme, unele într-adevăr importante, altele care ți se ridică parcă în față numai ca să-ți răpească de pomană timpul. Unii se supără, se cred nedreptățiți și încep să nu mai vină la muncă, grăjdarii se plîng că n-au furaje suficiente, în saivanul încropit din chirpici plouă, raionul cere trei tabele și 4 situații în aceeași zi, răsadurile pentru grădina de zarzavaturi încă nu sînt pregătite și cîte altele. Pînă să te dezmetecești, ziua a și zburat. Și noaptea e mică, atît de mică încît nu știi cum s-o împarți, între o leacă de odihnă și învățătură. Căci Sabri Emurla învață cu sîrguință mai ales noaptea, căci ziua cu greu își poate găsi timp pentru așa ceva. Broșuri agrotehnice și o carte despre creșterea albinelor, ultimele Hotărîri ale partidului și guvernului în problemele agriculturii și măcar un capitol din „Pămînt desțelenit" al lui Solohov ține musai să citească.

Incet, încet, haosul, dezordinea, încep să dispară. Se organizează brigăzile: de cîmp, zootehnică, legumicolă. Tătarii, turcii, macedonenii sînt puși în posturi de răspundere la fel ca și romînii. Cine-i mai priceput, în frunte. Fiecare brigadă primește solele pe care își duce activitatea și de care răspunde în tot timpul unui an agricol. La fel este dotată cu atelajele și uneltele necesare pentru executarea muncilor. Incepe să crească spiritul de răspundere personală. La sfîrșitul primului an de muncă în comun, fondul de bază este de 239.511 lei. Valoarea zilei-muncă este însă cam mică. Nici vremea n-a prea fost de altminteri prielnică. In cel de al doilea an, iarna, se deschid în gospodărie cursuri agro-zootehnice, se înființează 2 case-laborator, una agricolă și una veterinară. Sabri Emurla pleacă și el la școală. Se întoarce, începe să vadă lucrurile cu alți ochi. Se trece la acțiunea de îmbunătățire a raselor de animale. Incep să se ridice construcții. Una după alta. Trei grajduri a cîte 100 de vite mari, apoi, în locul saivanului devenit neîncăpător, un altul pentru 1000 de oi, o maternitate pentru 100 de scroafe.

Intr-o adunare generală, Sabri vine cu două propuneri. Să se mărească suprafața grădinii de legume de la 10 ha la 25 ha și să se înființeze în gospodărie o fabrică de țiglă. Obține aprobarea unanimă. In 1955, grădina de zarzavaturi aduce un venit de 90.000 lei. In 1956, de 126.000 lei. In același an, ferma zootehnică aduce un venit de 220.000 lei. De la 239.511 lei în primul an, fondul de bază ajunge în 1956 la 1.760.000 lei.

Valoarea zilei-muncă crește și ea. In 1956 este de două ori și jumătate mai mare de cît în primul an. Din ce în ce mai mulți, oamenii vin în colectivă. Intîi 5 familii, apoi 27, apoi 60. Acum, colectiva din Cobadin numără 425 de familii cu 2.680 ha de teren.

Dar văd că m-am luat cu vorba și despre Sabri Emurla, președintele, n-am mai pomenit nimic. Deși i-au apărut fire albe pe la tîmple, muncește, aleargă, nestînd locului o clipită. E tot timpul entuziast, dornic de învățătură și în minte cu fel de fel de idei și planuri noi pentru înflorirea colectivei. Cît despre colectiviști, întreabă pe oricare — fie el romîn, turc sau tătar — de Sabri Emurla. Despre „președintele nostru" fii sigur că numai cuvinte de laudă vei auzi.

S. LEONARD

Mai multă atenție reparațiilor de iarnă în S. M. T.-urile și G. A. S.-urile din regiunea Ploești

O condiție de bază pentru folosirea deplină a utilajului S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor în viitoarele campanii agricole o constituie asigurarea funcționării neîntrerupte a acestuia printr-o reparare temeinică. Pentru a vedea cum s-au pregătit unitățile agricole de stat din regiunea Ploești în vederea executării reparațiilor de iarnă, am întreprins zilele trecute un raid-anchetă în această regiune.

Iată cîteva din constatările făcute cu acest prilej.

Muncă temeinic organizată

In ultimele zile vremea s-a îndreptat și în raionul Ploești. Harnicii tractoriști din 11 brigăzi ale S.M.T.-ului Bărcănești continuă cu însuflețire executarea arăturilor adînci pentru însămînțările de primăvară pe ogoarele colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori individuali din raza lor de activitate.

Paralel cu aceste lucrări, în atelierele stațiunii, mecanicii, strungarii, sudorii, fierarii, se străduiesc să asigure repararea utilajului agricol retras din cîmp, în condiții tehnice din cele mai bune. Ei au hotărît să nu trimită nici un motor sau tractor pentru reparații la centre mecanice sau întreprinderi industriale. Toate reparațiile se vor executa cu forțe proprii, în atelierul stațiunii.

Incă din luna octombrie, conducerea stațiunii (director tov. Gh. Rădoiaș, mecanic șef Gh. Butiri) s-a îngrijit de buna organizare a muncii pentru reparațiile de iarnă. Atelierul mecanic și cel de fierărie au fost lărgite, permițînd astfel repararea simultană a 12 tractoare și 4 pluguri. Cu mijloace locale s-a instalat zilele trecute o rețea de calorifer, folosindu-se pentru producerea aburilor o locomobilă reformată.

Spre a putea face față cu succes volumului mare de reparații prevăzut, mecanizatorii din S.M.T. Bărcănești au hotărît să lucreze și în acest an după metoda posturilor specializate pe ansamble și subansamble. In acest scop, au fost alcătuite 11 posturi, la conducerea cărora au fost repartizați cei mai buni mecanizatori.

O deosebită grijă s-a acordat aprovizionării din vreme cu piesele de schimb și materialele necesare reparațiilor. Pînă în prezent, reperele necesare lucrărilor sînt asigurate în proporție de peste 50 la sută.

Dar mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești nu așteaptă numai piese noi de la bazele de aprovizionare nr. 15 din Buzău, ci au trecut încă de pe acum și la recondiționarea multor repere uzate, cum sînt: axe-plug, flanșe-roată-spate, radiatoare, pompe de injecție etc. Pe lîngă recondiționări, în scopul scăderii prețului de cost al reparațiilor, în atelierul stațiunii se vor fabrica și diferite șuruburi, piulițe, garnituri etc.

— Mecanizatorii noștri și-au luat angajamentul să termine toate reparațiile pînă la 15 februarie 1957 — ne-a spus zilele trecute tov. director Gh. Rădoiaș.

Reparații în... aer liber!

— Pînă acum, stăm bine cu reparatul tractoarelor și al celorlalte mașini agricole, ne-a spus tov. Constantin Marcenco, directorul gospodăriei de stat Puchenii Mari.

N-a greșit cînd a spus „pînă acum". Atelierul mecanic al acestei gospodării este instalat într-un garaj și are o suprafață de numai 40 m². Aci se fac demontatul, curățatul și spălatul tractoarelor și tot aci repararea și montarea lor. Dacă, de pildă, se demontează 4 tractoare pentru reparat — așa cum stăteau lucrurile zilele trecute, cei 10—15 mecanizatori cu greu se mai pot „învîrti" în jurul ansamblelor ce se repară. De altfel, din lipsă de bancuri, „reparațiile" se efectuează mai mult „pe dușumele". Bancurile însă nici n-ar putea fi instalate din cauza spațiului redus. Astfel stînd lucrurile, unii mecanizatori sînt siliți să mai repare tractoarele și... afară, sub un șopron sau chiar în aer liber.

— In prezent, mai merge să lucrăm și afară, pentru că nu e așa frig. Nu știm însă ce ne-om face mai „încolo", cînd o da gerul, ne-a spus mecanicul Stelian Dumitrescu, care demonta un tractor sub un șopron.

Dar nu numai condițiile proaste de lucru împiedică executarea la timp și în bune condiții a reparațiilor, ci și lipsa unor piese de schimb. De pildă, lipsesc pistoane, rulmenți, bucșe pentru cărucioare, pinioane de atac. Cu totul, aproape 90 de repere. Și deși multe din aceste repere (diferite șuruburi, bucșe etc.) s-ar putea recondiționa în atelierul propriu, conducerea gospodăriei preferă să le comande la baza de aprovizionare, decît să ia măsuri pentru punerea în funcțiune a unui strung și a unei bormașine noi care de mai bine de un an zac nefolosite, așa cum au fost aduse în unitate!

Este deci cazul să-i răspundem tov. director Marcenco:

— Or fi „mers" ele reparațiile cum or fi mers „pînă acum", dar de acum înainte ce intenționați să faceți? Nu de alta, dar ca să meargă și mașinile.

O situație de neîngăduit

Nici la S.M.T. Comișani lucrurile nu stau mai bine. Pînă la 8 decembrie, în această stațiune încă nu se întocmise un plan concret de lucru, atelierele nu fuseseră pregătite în acest scop și nici mecanizatorii din atelier nu fuseseră repartizați pe sectoare de reparații.

Pe de altă parte, situația pieselor de schimb și a materialelor necesare reparațiilor — situație întocmită de altfel abia acum cîteva zile — nu oglindește în mod real nevoile stațiunii, ceea ce face ca și aprovizionarea să se facă la voia întîmplării.

Nu mai puțin grav este faptul că la S.M.T. Comișani conducerea nu s-a preocupat cu simț de răspundere de aducerea în stațiune a utilajului care nu mai e necesar lucrărilor în cîmp. Pînă și dintre semănători, o bună parte zac încă prin diferite comune, în loc să fi fost de mult curățate, degresate și introduse în reparații. Cît despre semănătorile aduse în stațiune, acestea stau descompletate și aruncate în curte la voia întîmplării.

Se pune întrebarea: cînd are de gînd ing. Vasile Lefter, mecanicul șef de la S.M.T. Comișani, să organizeze reparațiile de iarnă? Și mai ales pînă cînd directorul stațiunii, tov. Constantin Voinea, va lăsa numai la aprecierea acestuia rezolvarea unei probleme atît de importante, problemă de care depinde buna desfășurare a viitoarelor campanii agricole?

In raidul nostru am poposit și prin alte S.M.T.-uri și G.A.S.-uri din regiunea Ploești. Dacă în S.M.T.-uri ca cele din Poșta Cîlnău, Bărcănești și Ciorani și G.A.S.-uri ca Cilibia și Drăgănești, pînă zilele trecute fuseseră deja reparate sau erau într-o fază înaintată cu reparațiile numeroase tractoare și mașini agricole, în S.M.T.-urile din Buda, Stîlpu și G.A.S.-urile Movila Vulpii, Ceptura etc., problema pregătirii și executării reparațiilor de iarnă este încă privită cu nepăsare.

Ținînd seamă că de urmările unor reparații de mîntuială nu o dată s-au lovit S.M.T.-urile și G.A.S.-urile din regiunea Ploești, precum și de faptul că în anul ce vine aceste unități vor avea de efectuat un volum de lucrări mecanizate cu mult mai mare decît anul acesta, este necesar să se acorde toată atenția reparării în cele mai bune condiții tehnologice a utilajului agricol.

In acest scop direcția agricolă regională și Trustul Regional Gostat trebuie să ajute unitățile agricole codașe să pregătească și să execute temeinic reparațiile de iarnă, dotîndu-le cu sculele și dispozitivele strict necesare și mobilizîndu-le să organizeze lucrările după metoda pe ansamble (dînd în primul rînd atenție îngrijirilor 1.3 și 1.4), să recondiționeze un număr cît mai mare de repere și să dea toată atenția rodajului și recepționării utilajului reparat.

Indrumate și controlate cu competență și sprijinite la timp, S.M.T.-urile și G.A.S.-urile din regiunea Ploești vor putea să asigure funcționarea prefectă a parcului de mașini și tractoare de care dispun, pentru reușita viitoarelor campanii agricole.

I. LEȘEANU și GH. BACIU

REZULTATELE CONCURSULUI ORGANIZAT DE ZIARUL NOSTRU

„Pentru cea mai bună corespondență"

Pe baza aprecierii calității materialelor trimise de corespondenți, potrivit normelor stabilite încă de la începutul concursului, redacția a fixat următoarele premii și mențiuni care se vor acorda după cum urmează:

A) Premiul I nu a fost cîștigat de niciun corespondent. Suma de 1200 lei a fost împărțită următorilor participanți: Ucu Domșa, membru al întovărășirii agricole din comuna Pețelca, raionul Alba, regiunea Hunedoara; Tache Vasilache, colectivist din comuna Cîndești, raionul Buhuși, regiunea Bacău, și Samuil Dan, pensionar, din comuna Mogoș, raionul Cîmpeni, regiunea Cluj.

B) Premiul II: Ion Coțoi, îndrumător cultural, comuna Bonțești, raionul Gurahonț, regiunea Oradea, o bicicletă; Traian Barbălată, tehnician agricol, raionul Giurgiu, regiunea București, un aparat de radio.

C) Premiul III: cîte un patefon cu 10 plăci tovarășilor: Gh. Boboc, învățător din comuna Valea lui Mihai, raionul Săcueni, regiunea Oradea; Dumitru Plugaru, țăran muncitor din comuna Bivolari, raionul Iași; Constantin Predescu, învățător, comuna Colonești, raionul Bacău, regiunea Bacău.

Mențiuni: complet de stilou și un ceas deșteptător: tov. Vasilica Tășlăoanu, activistă la raionul P.M.R. Brăila, regiunea Galați; ing. agronom Dumitru Brăileanu din București, str. Caragea Vodă 18; Ion Trifan, învățător, comuna Dagîța, raionul Negrești, regiunea Iași; Păuna Diaconeasa, țărancă muncitoare din com. Scornicești, raionul Potcoava, regiunea Pitești; Constantin Frîncu, colectivist din comuna Făcăieni, raionul Fetești, regiunea Constanța; Vasile Pop, colectivist din comuna Tiream, raionul Carei, regiunea Baia Mare; Nicolae Horinceanu, președintele comitetului executiv al sfatului popular al comunei Glăvănești, raionul Zeletin, regiunea Bacău; Gheorghe Popiac, membru al întovărășirii agricole din comuna Gloduri, raionul Bacău; Elena Ibrian, gospodină din comuna Săcueni, raionul Roman, regiunea Bacău; Hudea Simion, salariat din comuna Feldioara, regiunea Stalin; Mihai Kiss, muncitor din Făgăraș, str. M. Viteazu 43, regiunea Stalin; Maria Constantinescu, activistă la sfatul popular al regiunii Ploești; ing. Ion Rocsin, direcția agricolă regională Oradea; Gheorghe Roșca, muncitor agricol din G.A.S. Fetești, regiunea Constanța; Constantin Rusu, activist la raionul P.M.R. Focșani, regiunea Galați.

In afară de aceste premii și mențiuni, redacția a mai acordat unui număr de 20 de corespondenți din diferite regiuni ale țării, cîte un abonament gratuit la ziarul „Agricultura Nouă" pe timp de un an.

Urînd cîștigătorilor la concurs, ca și tuturor corespondenților și cititorilor ziarului „Agricultura Nouă" noi succese în muncă, în viitor, redacția așteaptă să primească un număr cît mai mare de scrisori, pe teme cît mai variate și cu un conținut de idei cît mai bogat.

Ne scriu corespondenții despre Experiența fruntașilor recoltelor bogate

Prin stropirea la timp a pomilor, au obținut fructe mai multe și de bună calitate

Printre portretele fruntașilor recoltelor bogate afișate în localul secției agricole raionale Muscel se află și cele ale lui Dumitru Durdun și Ion Șerb, doi pomicultori din comuna Boteni, care în ultimii ani au obținut producții dintre cele mai mari.

Mai deunăzi, m-am abătut anume prin Boteni pentru a sta de vorbă cu acești doi fruntași și a afla care le sînt metodele de lucru. Așa cum era și de așteptat, amîndoi mi-au spus că pun mare preț pe stropirile împotriva dăunătorilor.

Dumitru Durdun mi-a spus, printre altele:

— Recoltele bogate de fructe pe care le obțin de cîțiva ani încoace de la cei peste 200 de meri și peri pe care-i am în livadă, m-au convins pe deplin de importanța pe care o au stropirile împotriva diferiților dăunători.

Acum cîțiva ani, într-o vară, cînd pomii îmi erau plini de rod, s-a abătut pe la mine un inginer agronom de la raion, care, ca și dumneata, a vrut să vadă cum îmi îngrijesc livada. Și n-a prea fost mulțumit de cele văzute. A scos o lupă din buzunar și, după ce a privit atent fructele, mi-a spus că petele roșcate de pe mere sînt pricinuite de un păduche foarte periculos pentru pomi, căruia îi zice San Jose. Inginerul mi-a arătat că acest dăunător atacă nu numai fructul, ci și ramurile și tulpinile pomilor, și m-a sfătuit să iau de îndată măsuri de combatere, pentru că altfel — spunea el — voi pierde toți pomii. Cuvintele inginerului m-au cam speriat. L-am rugat să mă învețe ce să fac și ascultîndu-i sfatul, mi-am procurat o pompă de stropit și de atunci, an de an, îmi stropesc pomii și îi îngrijesc așa cum m-a învățat el.

In fiecare toamnă, îi curăț de ramurile uscate, de mușchi, licheni, îi copcesc (săpat în jurul tulpinii), le văruiesc tulpinile și crăcile groase. După căderea frunzelor, fac prima stropire împotriva păduchelui de San José cu o soluție făcută din 750 g de Sandolin — material pe care-l primesc gratuit de la secția agricolă — și 100 litri de apă. In luna februarie, le mai dau o stropire, tot contra acestui păduche, cu aceeași soluție. Primăvara, trec prin livadă și tai toate ramurile rupte de zăpadă sau uscate. Cînd mugurii merilor încep să se umfle, fac o altă stropire contra gărgăriței bobocilor de măr, folosind o soluție de emulsie de D.D.T. (0,600 litri la 100 litri apă). Stropirile contra rapănului le fac cu piatră vînătă, cînd pomii sînt în vegetație, punînd la 100 litri apă 1 kg de piatră vînătă și 0,500 kg de var.

Aceste lucrări cer muncă și timp, dar rezultatul pe care-l dau răsplătește osteneala. Mulți dintre pomii mei au produs în acest an peste 100 kg de fructe. Ceilalți, cîte 80—90 kg. Cea mai mare parte din recoltă am valorificat-o la un preț frumos, fructele fiind de bună calitate.

Ion Șerb are 47 de ani și se ocupă cu pomicultura încă din copilărie. Nu mică mi-a fost mirarea cînd am aflat de la acest om, azi cunoscut ca unul din cei mai buni pomicultori ai regiunii, ca pînă nu de mult livada lui rodea doar o dată la 2—3 ani și atunci da fructe puține și de calitate proastă.

— M-au îndemnat tovarășii de la

D. Durdun stropind pomii din livada sa.
Foto: GR. ISAC

sfat să urmez cursul agrozootehnic ce tocmai se organizase în comună. Ziceau că acolo voi învăța metodele noi de lucru cu ajutorul cărora să-mi pot reface livada. Așa că m-am înscris la curs. Punind în practică cele învățate acolo, calitatea fructelor din livada mea s-a îmbunătățit mult, iar producția a crescut. Metodele pe care le folosesc eu sînt următoarele: toamna, după culesul fructelor, îmi ar livada, curăț pomii de uscături, mușchi și licheni, scutur fructele putrede și îi văruiesc. In lunile noiembrie-decembrie stropesc pomii cu Sandolin. A doua stropire, tot cu soluție de Sandolin, o fac în lunile februarie-martie, aceasta, atît împotriva păduchelui de San José, cît și a rapănului. Apoi, eu mai fac 2—3 stropiri și cu zeamă bordeleză, una cînd apar primele frunze, a doua după două săptămîni, iar a treia, cînd fructul a depășit mărimea unei nuci. Apoi, an de an, eu îngraș pămîntul din livadă fie prin tîrlire, fie cu bălegar putred.

In primăvara acestui an, cînd asupra pomilor din livada mea s-a abătut gărgărița mărului, timp de o săptămînă, cînd merii aveau mugurii umflați, în fiecare dimineață eu așterneam sub ei cearșafuri și-i scuturam. Insectele care cădeau pe cearșafuri le distrugeam apoi prin ardere.

Muncind astfel, livada mea — care se întinde pe un hectar — mi-a dat anul acesta 10.400 kg de mere, revenind peste 100 kg la pom, 6.500 kg de prune, revenind 90 kg la pom, și 2.000 kg de pere, revenind la pom 140 kg. Fructele le-am valorificat prin cooperativa locală, obținînd un frumos cîștig.

Rezultatele dobîndite de mine se datoresc în mare parte ajutorului primit de la stat prin punctul agricol, care mi-a pus la dispoziție o pompă de stropit și soluția necesară. De asemenea, tehnicienii de aici mi-au arătat cum trebuie să execut fiecare lucrare în parte, pentru care fapt le sînt foarte recunoscător.

I. STROIESCU

Gunoiul de grajd—un îngrășămînt prețios

Este adevărat că un număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori din cuprinsul raionului nostru își îngrașă ogoarele cu gunoi de grajd. Totuși, nu s-ar putea spune că foloasele acestei practici sînt pe deplin cunoscute în satele noastre. Mai sînt, din păcate, destui producători care aruncă sau ard gunoiul de grajd, fără a-și da seama că în felul acesta își fac singuri pagubă.

Iată de ce socot că e bine să scriu aci cîteva rînduri despre țăranul muncitor Ilie Beianu, din comuna Găujani, raionul Giurgiu, care și în acest an agricol a obținut recolte cu mult mai mari decît vecinii lui din sectorul individual. Peste 2.500 kg de porumb, 605 kg de arpagic pentru sămînță, 1.200 kg de grîu, iată recoltele la hectar dobîndite anul acesta de Ilie Beianu.

Ținînd seama de seceta care a bîntuit, cît și de faptul că el și-a lucrat pămîntul de unul singur, cu plugul, recoltele acestea pot fi socotite foarte bune.

Pămîntul pe care-l are Ilie Beianu nu ar fi rodit însă atît dacă omul nostru nu l-ar fi ajutat. Din experiența lui de peste 40 de ani, de cînd lucrează ca agricultor, cît și din cărțile agrotehnice pe care le-a citit cu multă atenție, Ilie Beianu a aflat că stă în puterea lui să sporească rodnicia pămîntului.

Pe lîngă alte metode agrotehnice pe care le aplică, el își îngrașă pămîntul cu gunoi de grajd bine putrezit, pentru ca solul să nu fie secătuit de substanțele hrănitoare, iar plantele cultivate să crească mîndre și să lege rod bogat an de an.

Ca orice bun gospodar, și Ilie Beianu are în curtea lui cîteva animale de muncă. In spatele grajdului și-a făcut mai de mult încă o platformă de bălegar. Aici pune tot gunoiul pe care-l strînge zilnic de la vite. Așezat în platformă, gunoiul putrezește bine în cîteva luni, devenind un îngrășămînt foarte bun.

Și în toamna aceasta, Ilie Beianu, de îndată ce a terminat cu muncile de recoltare, a folosit fiecare ceas prielnic pentru a căra gunoiul putred pe cîmp, încorporîndu-l în sol o dată cu executarea arăturilor adînci de toamnă. Mai are de transportat cîteva căruțe pînă să ajungă la 40 cît și-a propus să care în această toamnă pe cîmp. In felul acesta, el reușește să-și îngrașe prin rotație o dată la 2 ani întreaga suprafață de teren.

Că osteneala nu îi este zadarnică, s-a văzut mai ales în acest an, cînd recoltele lui aproape nu s-au resimțit de pe urma secetei. Numai pentru arpagicul de sămînță a primit de la stat suma de 21.810 lei.

T. BARBALATA

Carnet cultural

Cartea, prietenul sătenilor

Era într-o seară viforoasă din această iarnă care a coborît mai de timpuriu și pe meleagurile fălticenene. Urma să înnoptez în casa primitoare a țăranului muncitor Dumitru V. Rotaru din Gănești. In camera aceea curată, parcă păstrată anume pentru oaspeți, mi-am oprit ochii îndelung asupra unei etajere pline cu cărți. Erau acolo volume de nuvele și povestiri, romane, cărți tehnice de agricultură și diferite broșuri, toate curate și în bună stare. Dumitru V. Rotaru este un pasionat cititor. Cartea agricolă pe care el o cumpără și o citește cu regularitate l-a ajutat să capete în sat titlul de fruntaș al recoltelor bogate, i-a deslușit multe din tainele lucrării pămîntului.

— La noi în casă toți citesc, mi-a spus Dumitru Rotaru. Și nevasta, și eu, și copiii. Băiatul cel mare, de pildă, vrea cu orice preț să citească cartea „Pădurea ruseasă", de Leonid Leonov. Dar necazul cel mare e că, după ce a străbătut 40 km pînă la Fălticeni, n-a găsit romanul în nici o librărie. Pe aici, pe la noi, cărțile bune se vînd repede.

I-am dat atunci gazdei mele o veste bună: la București s-a deschis anul acesta o librărie care se cheamă „Cartea prin poștă". Ai nevoie de o broșură, un volum tehnic sau un roman pe care nu-l găsești în librării. Nimic mai simplu. Scrii o scrisoare pe adresa „București, strada Schitu Măgureanu nr. 6" și ceri cărțile pe care le dorești. Nu-i nevoie să trimiți o dată cu scrisoarea și costul cărților. Achitarea se va face la primirea coletului.

Fără îndoială, Dumitru V. Rotaru s-a bucurat de această veste, așa cum se bucură toți cititorii pasionați, îndeosebi cei de la sate, care prin această înlesnire își pot procura mult mai ușor cărțile dorite. In decurs de numai 2 luni „Cartea prin poștă" a soluționat peste 2.500 de astfel de cereri ale oamenilor muncii de la sate. Așa, de pildă, pădurarul Costică V. Buruiană din comuna Plopu, raionul Filimon Sîrbu, membru al cenaclului literar raional, a primit la cerere, prin poștă, volumul „Antologia poeziei romînești". De asemenea au primit acasă cărțile cerute cititorii Hamat Vichentie din comuna Bucheni, raionul Caransebeș, colectivistul Ianos Solomon din comuna Ighiu, regiunea Hunedoara, și alții.

„Cartea prin poștă" este un ajutor prețios în munca de culturalizare a maselor de țărani muncitori. Indeosebi acum, în perioada de iarnă, ei pot să folosească din plin acest mijloc ușor de a-și procura cărțile, prieteni și sfătuitori buni ai cititorilor.

I. LAZĂR

Activitate rodnică

Tot mai bogată și mai variată este activitatea căminelor culturale din satele raionului Negrești.

Zilele trecute, de pildă, la căminul cultural din satul Dagița, învățătoarea Florica Niță a ținut în fața a peste 120 de țărani muncitori o conferință, în care a vorbit despre situația internațională. După conferință elevii școlii elementare de 7 ani din comună au prezentat, sub îndrumarea învățătorilor Al. Georgescu, Elena Carare și Veronica Pavel, un frumos program artistic.

Săptămînal, la căminele culturale din satele Dagița și Piscu Rusului au loc seri de basme pentru copii. Strînși în jurul patefonului, pionierii și școlarii ascultă fermecați basmele lui Ion Creangă, ale lui Călin Gruia și ale altor scriitori pentru copii, povestite de artiști și imprimate pe discuri.

Și bibliotecile căminelor culturale sînt vizitate de tot mai mulți țărani muncitori. Bibliotecara Marioara Cărăușu din satul Dagița popularizează cu regularitate prin mici recenzii, pe care le publică la gazeta de perete, și prin seri literare, cele mai noi apariții. Biblioteca din Dagița, care numără azi 2.700 de cărți, a ajuns astfel să aibă 120 de cititori permanenți. O inițiativă frumoasă a luat și activul bibliotecii din satul Piscu Rusului. Casele acestui sat fiind risipite la distanțe mari, pentru ca totuși să aibă posibilitatea de a citi cît mai mult, au fost înființate 5 cercuri de citit. Cercul fruntaș este acel condus de tov. Iancu Lupu.

Incepînd de la 1 decembrie, la căminele culturale din satele Dagița, Piscu Rusului, Mînăstirea și Bălușești au luat ființă și cercuri agrozootehnice.

Ioan Trifan
corespondent

In satul Tisa, munca culturală a fost dată uitării

Căminul cultural din satul Tisa, raionul Gurahonț, nu oferă țăranilor muncitori din acest sat posibilitatea să-și petreacă aci timpul liber în mod plăcut și folositor.

La acest cămin nu se organizează nici conferințe, nici spectacole. Nici măcar să joci o partidă de șah ori să împrumuți o carte de la bibliotecă nu este cu putință. Aceasta întrucît căminul, deși înzestrat cu toate cele trebuitoare unei vii activități, stă închis.

Directorul căminului cultural, tov. Ion Roșoc, nu mai știe el singur de cînd nu a mai dat pe la cămin. Dacă cumva a uitat că are această sarcină, credem că tovarășii de la secția culturală a sfatului popular raional sînt datori să i-o amintească, ori să-l înlocuiască, pentru ca, mai ales în aceste luni, cînd majoritatea sătenilor sînt mai tot timpul pe lîngă casă, căminul cultural să desfășoare o vie activitate.

I. Coțoi
corespondent

O măsură agrotehnică ce nu trebuie neglijată

Pentru sporirea recoltelor, agrotehnica recomandă — printre alte măsuri — ca în regiunile bîntuite de vînturi puternice să se păstreze peste iarnă cît mai multă zăpadă pe ogoarele și semănăturile de toamnă. Unele gospodării agricole socialiste, aplicînd cu regularitate această lucrare, au reușit să mărească simțitor producția la hectar. Printre aceste unități se numără și gospodăria agricolă de stat „Deveselu" din regiunea Craiova.

Aflîndu-mă în această gospodărie, într-una din zilele săptămînii trecute, l-am rugat pe tov. inginer Ion Rădulescu, directorul gospodăriei, să-mi spună cîteva cuvinte despre experiența și rezultatele dobîndite în această direcție.

— Mai înainte de a răspunde la întrebări, începu tov. inginer Rădulescu, vreau să arăt că unii agricultori neglijează această măsură agrotehnică, socotind că ea nu are nici o influență asupra producției. Părerea lor este profund greșită. In unii ani, reținerea zăpezii pe ogoare și semănături poate nu numai să hotărască mărimea recoltei, ci chiar soarta ei. Să luăm, de pildă, cazul gospodăriei noastre.

Pe la noi, iernile sînt de obicei geroase și bîntuite de vînturi puternice. In locurile joase și adăpostite, zăpada se menține pînă primăvara tîrziu, ocrotind semănăturile. Pe cîmpiile netede însă, vînturile spulberă aproape în întregime zăpada, lăsîndu-le dezgolite toată iarna. Experiența mai multor ani a dovedit că pe aceste suprafețe culturile nu rezistă condițiilor de climă neprielnice. Nu rare au fost cazurile cînd grîul, dar mai ales orzul de toamnă, a degerat.

— Ce măsuri s-au luat pentru a se păstra zăpada și pe aceste terenuri?

— Am folosit mai multe mijloace. Unul dintre ele a fost confecționarea din tulpini de floarea-soarelui, coceni de porumb, din nuielușe sau crengi de copaci a diferitelor obstacole, pe care le-am așezat în zig-zag pe parcelele unde de obicei zăpada este spulberată de vînturi. Astfel de obstacole s-au întrebuințat (pe mici suprafețe) la secția Dobrosloveni. Un mijloc mai simplu, dar foarte eficace, s-a dovedit a fi următorul: în toamna trecută, la secția Preajba, pe tarlaua unde grîul de toamnă a fost semănat după porumb, s-au lăsat de-a curmezișul vîntului dominant benzi formate din 1-2 rînduri de coceni netăiați. Același lucru s-a făcut și la secția Dobrosloveni, cu singura deosebire că aici, în loc de coceni de porumb, au fost lăsate bete de floarea-soarelui.

— Au ajutat la sporirea producției?

— In foarte mare măsură. Datorită acestor obstacole, zăpada a putut fi păstrată pe semănături într-un strat destul de gros, sub care grîul a iernat bine, iar în vară a dat producții sporite. Practic, s-a constatat că pe terenurile unde au fost lăsate astfel de obstacole, grîul a produs cu 2-300 kg mai mult la hectar decît pe porțiunile unde nu s-au luat măsuri de reținere a zăpezii.

Vreau să mai arăt că pe o mare parte a gospodăriei se găsesc răspîndite și numeroase perdele naturale de protecție. Aceste perdele ajută în bună măsură la oprirea zăpezii și totodată apără plantele împotriva înghețului, iarna, și împotriva vînturilor uscate din timpul verii. De aceea, chiar și în anii cu climă mai aspră, culturile semănate între perdele dau producții susținute. In anul acesta, la secția Deveselu, de pildă, cu toată seceta puternică, fasolea a dat o recoltă de 1.163 kg la hectar, iar porumbul de 2.600 kg de boabe la hectar, în timp ce media pe gospodărie a fost de 1.800 kg la hectar.

— Se crede că ar fi necesar ca în scopul sporirii producției agricole să se fixeze aceste perdele naturale de protecție?

— Aceasta ne frămîntă și pe noi de multă vreme. De altfel, am și înființat în cadrul gospodăriei, prin muncă voluntară, o pepinieră de 2 hectare, în care vom produce materialul săditor necesar înființării de noi perdele. In această toamnă, au și fost scoși și stratificați peste 20.000 de puieți de arțar, glădice și alte esențe, cu care în primăvara viitoare vom planta o perdea de protecție lungă de 1.200 m, la limita de răsărit a secției Caracal.

— Ce măsuri a luat sau va lua conducerea gospodăriei pentru a asigura și în iarna aceasta menținerea zăpezii pe semănături și ogoare?

— Pentru a asigura semănăturilor condiții optime de iernare, la secțiile Dobrosloveni și Caracal, pe suprafața de 225 ha, unde grîul a fost însămînțat după porumb, au fost lăsate benzi de coceni, așa cum am procedat în anul trecut. In prezent, la secția Preajba, sub îndrumarea brigadierului Constantin Oprea, se confecționează snopi din araci, lungi de 1-1½ metri, în jurul cărora se înfășoară coceni de porumb sau bete de floarea-soarelui. Snopii se vor înfige pe semănături și pe ogoare, la distanța de 30-50 cm unul de altul, formîndu-se în chipul acesta parazăpezi lungi de 70-80 m. Intre parazăpezi se vor lăsa distanțe de 20-30 m. Parazăpezile celui de al doilea rînd se așează în dreptul golurilor primului rînd, astfel ca zăpada să se aștearnă într-un strat de grosime egală. La secția sus-amintită, au și început să se instaleze parazăpezi pe o mare parte din ogoare și semănături, pe locurile expuse curenților de aer foarte puternici.

N. FLORIAN

Festivalul filmului pentru sate

In curind, va începe „Festivalul filmului pentru sate", organizat de Intreprinderea regională de stat București. In cadrul festivalului vor fi prezentate la căminele culturale și cinematografele sătești din regiune filmele artistice, însoțite de jurnale documentare agricole, care popularizează metodele înaintate folosite în agricultură.

„Dalibor", noua realizare artistică a studiourilor cinematografice cehoslovace, este unul din filmele cuprinse în programul festivalului.

In fotografie: O scenă din film.

„Calendarul țărănimii muncitoare" — pe anul 1957 —

In curînd, va apare „Calendarul țărănimii muncitoare 1957". In cele cîteva sute de pagini ale calendarului, cititorii vor afla multe lucruri importante, de un neprețuit folos pentru ei.

Prima parte a calendarului cuprinde date însemnate cu aniversările din cursul acestui an, portrete despre oameni de știință și de artă din țara noastră și străinătate, calendarul muncitorului agricol în cultura mare, livadă, vie, sfaturi tehnice, curiozități științifice etc.) și știința popularizată.

In partea a doua a calendarului, vom întîlni articole de specialitate despre tarlalizare, creșterea vitelor, cultivarea pămîntului, creșterea păsărilor, articole despre televiziune, construirea unei bune gospodării, numeroase reportaje, schițe, poezii, despre viața țărănimii muncitoare etc. In calendar, cititorii vor găsi și numeroase bucăți de proză, versuri, fragmente de romane, din opera celor mai cunoscuți scriitori: Ion Creangă, George Coșbuc, Al. Vlahuță, George Topîrceanu, Zaharia Stancu, Liviu Rebreanu, Tudor Arghezi, Petre Dumitriu, Marin Preda, Dumitru Mircea.

Calendarul țărănimii muncitoare cuprinde un bogat material umoristic, informativ și este frumos ilustrat.

Consfătuirile - mijloc important pentru răspîndirea metodelor înaintate

Condițiile cu totul deosebite de climă din primăvara și vara acestui an, cînd seceta a domnit neîntrerupt în regiunea noastră peste 100 de zile, au pus în fața agricultorilor orădeni probleme dintre cele mai grele. Aceste condiții au avut însă și o latură pozitivă: aceea de a fi dat putință maselor largi de oameni ai muncii din agricultură să se convingă de rolul covîrșitor pe care îl au metodele științifice de lucrare a solului în lupta pentru obținerea de recolte bogate. Pretutindeni unde pregătirea terenului și îngrijirea culturilor s-a făcut potrivit regulilor agrotehnice, s-au obținut, în ciuda vitregiei climei, recolte deosebit de bune.

La gospodăria agricolă de stat din Salonta, sub îndrumarea ing. Alexandru Virag, s-a cultivat în acest an cu porumb irigat un lot demonstrativ de 15 ha, obținîndu-se o recoltă medie de 13.700 kg de porumb știuleți la hectar.

La secția Santău Mic a gospodăriei de stat Oradea, tehnicianul Iosif Kremmer, și în acest an, ca și în anul trecut, de pe o suprafață de 40 ha a obținut peste un vagon de porumb știuleți la hectar.

Recolte frumoase și chiar excepționale au obținut și o serie de gospodării agricole colective și întovărășiri din regiunea Oradea. Ca medie, pe suprafața totală cultivată cu porumb, G.A.C. Șimian a obținut 6.300 kg la ha, G.A.C. Fegernic, 6.000 kg la ha, G.A.C. Palota, 5.920 kg la ha, G.A.C. Vaida, 5.800 kg la ha. Intovărășirile din comunele Bîrsa, Haieu, Arpășel, Sebiș, Buteni și Lompirt au obținut de asemenea recolte medii de peste 5.000 kg de porumb știuleți la hectar.

In ce privește cultura grîului, gospodăriile colective din Sălard, Vaida, Velența au obținut pe sute de hectare recolte medii de peste 2.000 kg la hectar. Peste 1.700 kg de grîu la hectar au recoltat și gospodăriile colective din Sîntimreu, Palota, Santău Mare etc.

La sfecla de zahăr, întovărășirea din Sebiș a obținut 4 vagoane la hectar, gospodăriile colective din Simand, Adea și Comlăuș, aproape 3 vagoane la hectar. Peste 2 vagoane de sfeclă de zahăr la hectar au obținut încă alte 15 unități agricole socialiste din regiunea noastră.

Recolte însemnate de cartofi la ha au fost obținute de G.A.C. Santău Mare (26.500 kg), G.A.C. Sălacea, Dieci, Borș (23—25.000 kg), de întovărășirea din Sîniob și de o serie de producători agricoli din sectorul individual.

Trebuie să arătăm însă că o bună parte din producătorii agricoli, și mai ales cei din sectorul individual, nu țin seamă decît parțial, și uneori chiar de loc, de recomandările științei, continuînd a-și lucra pămîntul după cum au apucat din bătrîni. Aceștia bine înțeles că n-au putut birui greutățile pricinuite de secetă, înregistrînd mari pagube de recoltă, care au influențat în mod negativ producția agricolă globală a regiunii.

★

După cum se știe, faptele — rezultatele practice obținute în producție — constituie argumentul cel mai puternic pentru convingerea producătorilor agricoli de a introduce și aplica pe scară largă metodele înaintate de lucru. Ținînd seama de acest adevăr, direcția agricolă a regiunii Oradea a hotărît să folosească lunile de iarnă, cînd muncile agricole lasă celor de la sate mult răgaz, pentru a desfășura o largă campanie de popularizare a rezultatelor obținute și metodelor agrotehnice folosite de unitățile agricole fruntașe ale regiunii. Pe această linie, o acțiune pe a cărei eficacitate se contează mult este organizarea în cadrul expoziției agricole regionale a unui mare număr de consfătuiri cu fruntașii recoltelor bogate. Faptul că aceste consfătuiri cu fruntașii recoltelor bogate se desfășoară în chiar incinta expoziției dă putință participanților de a se documenta la standul fiecărei culturi în parte asupra eficacității diverselor metode adaptate în mod diferențiat, în funcție de condițiile specifice ale unităților ori comunelor respective.

Prima consfătuire de acest fel a fost cea a fruntașilor recoltelor bogate din raionul Aleșd, la care au participat peste 50 de oameni ai muncii din agricultură. Consfătuirea, ca și cele organizate cu fruntașii din celelalte raioane ale regiunii, a constituit un valoros schimb de experiență, discuțiile fiind îndrumate de organizatorii ei astfel încît să scoată în evidență nu numai metodele agrotehnice folosite de cei mai buni cultivatori, ci și condițiile naturale locale în care aceștia au lucrat (fertilitatea solului, precipitații etc.)

In cadrul acestor consfătuiri, au fost prezentate filme agricole documentare privind cultura principalelor plante din economia agrară a regiunii. De asemenea, s-au difuzat broșuri agrotehnice, dintre care unele, ca, de exemplu, cea privind metoda de lucru a tehnicianului Iosif Kremmer (care doi ani consecutiv — în condiții de climă cu totul deosebite — a obținut cîte un vagon de porumb la hectar) se referă la experiența cîtorva fruntași ai recoltelor bogate din chiar regiunea Oradea.

Ing. IOAN ROCSIN

„Bătrînul" Andràs și-a îndeplinit angajamentul

Cînd Andràs Kerestély i-a spus nevestei, cu trei ani în urmă, că vrea să plece la Sf. Gheorghe, ca să intre la școala de tractoriști, aceasta a rămas întîi înlemnită, cu mîna la gură, a nemaipomenită mirare.

— Acum, cînd ai 40 de ani, să te faci tractorist? l-a întrebat ea, desmetecindu-se. Ce? La noi, la Comalău, în colectivă, nu-i pămînt destul să lucri și tu, ca alții?

— Ba tocmai că-i pămînt destul, a răspuns liniștit Andràs. Dar pămîntul ăsta trebuie lucrat cu mașinile de aci înainte, dacă vrem să umplem hambarele cum trebuie...

— Și ce? s-a încăpățînat femeia. Nu-s destui băieți tineri, tractoriști, la S.M.T., la Sf. Gheorghe? Trebuie să mergi tu, om bătrîn, să te apuci de învățătură, alături de copii?

— Bătrîn, nebătrîn, eu una știu: nu mă las pînă ce nu m-oi vedea conducînd tractorul.

★

Și Andràs Kerestély s-a ținut de cuvînt. A venit în orașul Sf. Gheorghe și a tras la școala de tractoriști. Elevii l-au îndrăgit repede. Andràs își merita pe deplin dragostea și respectul celor mai tineri, deoarece se dovedise din primele zile cel mai disciplinat și mai harnic la învățătură. Elevii tractoriști pe el îl întrebau întîi ori de cîte ori nu înțelegeau bine cîte ceva la practică ori atelier, ori la orele de clasă.

Cînd a absolvit școala, Andràs a fost repartizat la S.M.T. Sf. Gheorghe. Iar conducerea S.M.T.-ului l-a trecut — așa cum era și firesc — în brigada a V-a, care lucra pe ogoarele colectivei din Comalău.

Acum, soția lui Andràs nu mai putea de bucurie. Ii aducea de mîncare chiar ea pe cîmp, ca astfel tractorul să nu-și înceteze lucrul în brazdă, decît cel mult cîte un sfert de ceas. La rîndu-i, Andràs se străduia să aplice întocmai metodele noi de muncă, pe care le învățase în școală.

Ii sfătuise și pe ceilalți tractoriști din brigadă să învețe a cunoaște la perfecție piesele și organele de mașină ale tractorului K.D.-35. Pentru Andràs, distribuția motorului, sistemul de ungere și cel de răcire, de alimentare și de reglare, sistemul de pornire și de aprindere, ambreiajul, cutia de viteze și celelalte organe de mașină nu mai aveau nici un fel de taine.

Cînd făcea îngrijirea motorului, ceilalți tractoriști îl priveau uimiți. Lucra atît de migălos, încît ștergea de praf cu atenție pînă și dopul rezervorului de combustibil, înainte de a-l deșuruba; iar după aceea, curăța cu aceeași grijă orificiile dopului. Alimentarea o făcea prin furtun, direct în rezervor filtrînd de două ori motorina.

— Praful și murdăria sînt cel mai aprig dușman al motorului, spunea el. Cu cît carburantul e mai curat, cu atît motorul funcționează mai bine.

In același timp, însă, Andràs continua să învețe mereu. De la mecanicul de sector Zoltan a învățat cum trebuie să controleze nivelul uleiului și, dacă e nevoie, să-l completeze. Tot acesta l-a învățat că la pornirea motorului, atunci cînd tractorul a fost oprit timp mai îndelungat, să adauge în carterul motorașului mic cîte 3—5 grame de ulei și cîte altele.

In anul 1955, pe la începutul lunii noiembrie, în cadrul S.M.T.-ului Sf. Gheorghe a fost inițiată, la îndemnul organizației de partid, o importantă mișcare în scopul prelungirii „vieții" tractoarelor și pentru dobîndirea de cît mai mari economii. Atunci Andràs și-a luat angajamentul să execute în timp de un an, adică pînă în iarna anului acesta, cel puțin 1000 de hantri fără reparații.

Lucrînd la colectiva din Comalău, pe lîngă faptul că și-a întreținut motorul „așa cum scrie la carte", Andràs s-a străduit să aplice și cele mai bune metode de exploatare: cuplări de cîte două semănători și două secerători-legători, graficul orar etc.

Astfel, deși a lucrat într-un singur schimb, el a reușit ca pînă la 1 noiembrie 1956 să execute 1.000 de hantri fără ca măcar vreo singură dată tractorului cu care lucrează să i se fi făcut vreo reparație. Ceva mai mult: zilele trecute, cînd mecanicul șef al stațiunii, Csomos Francisc, s-a deplasat în comuna Comalău, împreună cu mecanicul controlor, spre a verifica tractoarele brigăzii și a stabili ce reparații necesită fiecare, cu mirare și bucurie au constatat ei că tractorul K. D.-35, ștanța 130, pe care lucrează András Kerestély, nu are nevoie nici măcar de o îngrijire I. 3.

Economiile realizate pînă acum de acest vrednic tractorist prin prelungirea duratei de funcționare a tractorului între două reparații depășesc suma de 22.000 lei.

Dar András Kerestély n-a păstrat numai pentru el metodele de lucru folosite, ci le-a transmis și altor mecanizatori. Aplicîndu-le cu aceeași sîrguință, tractoristul Koloman Kis din brigada a IX-a, care lucrează la G.A.C. Chilieni, a executat pînă acum aproape 750 de hantri, iar Farkas Alexandru, din brigada a II-a, 720 de hantri, fără nici o reparație la tractor.

AL. RAICU

ă folosim din plin impul bun de lucru în cîmp

In ultimele zile, solul s-a dezghețat, excepția unor porțiuni din regiunea ceava, permițînd astfel continuarea or lucrări în cîmp. Față de posibiliile existente, în aceste zile s-a lut în general nesatisfăcător. In ultna semi-decadă, s-au mai executat aturi adînci pentru însămînțările de imăvară pe o suprafață de 70.613 ha s-au desțelenit 781 ha. Cele mai ri suprafețe s-au arat în această peadă în regiunile Stalin, Timișoara, alați, Ploești și Constanța. Față de an, mai avansate în privința arăturor adînci sînt regiunile Craiova 6,4 la sută) Hunedoara (83 la sută), alin (76,2 la sută) și Regiunea Auomă Maghiară (75,4 la sută), iar ult rămase în urmă continuă să fie giunile: Galați (27,2 la sută), Iași 7,8 la sută), Constanța (28,6 la sută) Ploești (38,1 la sută).

Acum, orice zi bună de lucru în mp trebuie folosită din plin pentru ntinuarea lucrărilor agricole. In ast scop, se cere în primul rînd ca ctoarele, mașinile agricole și atelae să fie folosite cu întreaga lor capacitate de lucru la executarea arăturor adînci și a desțelenirilor pînă la deplinirea integrală a planului. Menizatorii din stațiunile de mașini și ctoare, menținînd în bună stare de nctionare tractoarele, au datoria să reze neobosit zi și noapte, să aplice etodele înaintate de organizare a ncii și exploatare a utilajului. Prin ctuarea unui volum cît mai mare arături adînci și desțeleniri, ei aă țărănimea muncitoare să pună telie trainică recoltei viitoare.

O dată cu efectuarea arăturilor aci, se cere să fie încorporate în sol ntități cît mai mari de îngrășăminte, rivit condițiilor naturale locale.

Tot în aceste zile, este necesar să se ntroleze cît mai des starea semănăilor de toamnă și să se ia la timp ăsurile potrivite pentru a asigura na lor iernare. Pe tarlalele unde ltește apa se vor săpa șanțuri de urgere sau puțuri absorbante, pen a se preîntîmpina pagubele ce le ate provoca semănăturilor stagna apei. In regiunile bîntuite de vini puternice în timpul iernii, pe senături se vor așeza diferite obstale (parazăpezi), cu scopul de a se ține zăpada ce va cădea și a feri tfel culturile de efectele dăunătoare gerurilor mari.

Desfundatul terenului și săpatul opilor în vederea plantărilor de pomi ctiferi în primăvară, efectuarea arăilor și aplicarea îngrășămintelor în ădinile de legume, vii și livezi, a opirilor în livezi sînt de asemenea crări agricole ce pot fi și trebuie făe în zilele cînd condițiile de climă sol permit.

Valea Călmățuiului, o sursă nefolosită încă în producția agricolă

Congresul al II-lea al partidului a subliniat necesitatea sporirii producției agricole atît prin lucrarea pămîntului cu mijloace mecanizate și după metode științifice în cadrul unităților agricole cooperatiste, cît și prin valorificarea tuturor terenurilor care pot fi luate în cultură. Pe această linie, regiunii Ploești îi revine sarcina să sporească în următorii cinci ani cu 25.000 ha suprafața arabilă. Pentru aceasta, este necesar să se caute noi surse de extindere a suprafețelor, iar paralel cu punerea lor în cultură să se restabilească rodnicia solurilor secătuite, prin aplicarea îngrășămintelor și organizarea unui asolament rațional de cultură.

Pornind la traducerea în viață a acestor sarcini, sfatul popular al regiunii Ploești a prevăzut ca extinderea suprafeței arabile să se facă atît prin desțelenirea terenurilor din izlazuri și pășuni slab productive, cît și prin refacerea pămînturilor degradate din zona deluroasă. Primele cercetări au fost întreprinse chiar în anul acesta în mai multe raioane ale regiunii pentru a se stabili zonele unde se pot începe lucrările. Una din aceste zone este și valea Călmățuiului, situată în sectorul de cîmpie al regiunii.

Călmățuiul este un pîrîiaș ce izvorăște din vecinătatea satelor Stîlpu, Spătaru și Lipia, sate ce aparțin raionului Buzău. Cîmpia, care începe chiar de la izvoare, face ca apele lui să curgă încet, folosind micile depresiuni ale terenurilor. In aceste condiții de pantă mică, Călmățuiul curge pe lîngă comunele Costești, Gherăseni, Smeeni din raionul Buzău, apoi, găsind o înclinație mai mare, curge cu putere către satele Albești și Udați din raionul Pogoanele, unde își adîncește albia pînă la punctul „Grădina lui Mirișel“ din fața satului Caragelele. De aci, panta este foarte mică și apele își încetinesc mersul pînă la podul din dreptul comunei Luciu, unde încep să bălteasca, dînd astfel naștere multor meandre și smîrcuri cu stufăriș, papură și țipirig. Pe tot acest drum, Călmățuiul ocupă o depresiune de cîmpie care formează împreună cu văile pîraielor Hătnău și Negreasca ceea ce se numește lunca cu sărături a Călmățuiului. Suprafața ocupată de această luncă cuprinde peste 9.000 ha terenuri înierbate cu o vegetație slab productivă, pe care băltesc apele de ploaie și cele revărsate din pîraiele: Călmățui, Hătnău și Negreasca. Stagnarea unor mari cantități de apă aci a făcut ca o parte din pășuni să fie acoperite cu mîl, iar alte terenuri să fie bătătorite și impregnate cu săruri dizolvate și depuse.

Există însă și unele terenuri care au suferit puține degradări și care prezintă importanță pentru agricultură. Ne vom ocupa mai pe larg de terenurile din lunca Călmățuiului cuprinsă în zona comunelor Caragelele, Luciu și Cilibia din raionul Pogoanele. Inundațiile produse în această zonă acoperă izlazurile satelor Caragelele, Cilibia, Movila Oii și Luciu pe o suprafață de peste 2.000 ha. Tot în această zonă se formează și pîraiele Negreasca și Hătnău, care strîng apele de ploaie și le revarsă pe terenurile arabile și pe pășunile de la Movila Oii și Luciu, făcînd legătura cu apele Călmățuiului. Aceste ape nu au posibilități naturale de scurgere, de aceea a fost nevoie să se traseze două canale de evacuare ce vor face legătura cu albia Călmățuiului la punctul „Podul Caragelele“ și 18 canale de colectare care vor strînge toate apele de ploaie. Prin aceste lucrări, se asanează o suprafață de 1.562 ha terenuri inundabile care vor deveni bune pentru agricultură. Desigur că folosirea terenurilor ce se vor desțeleni ridică și problema înlocuirii acestor suprafețe ce erau destinate pășunatului. In această direcție s-au făcut studii asupra calității terenurilor arabile situate în zona comunelor vecine, făcîndu-se cu acest prilej o serie de constatări pe care le redăm mai jos.

In comuna Caragelele, terenurile arabile folosite de locuitori sînt în totalitate provenite din formații nisipoase, solidificate sub influența vegetației ierboase de stepă. Fiind spălate de apele ploilor, aceste pămînturi sînt foarte sărace, iar multe din ele și-au distrus structura. Din această cauză, ele iau producții mici de cereale. La punctul „Văleanca“, aceste terenuri iau înfățișarea de adevărate nisipuri și nu produc aproape de loc cereale. Pentru refacerea acestor terenuri, ar fi bine ca sfatul popular al comunei Caragelele să schimbe circa 496 ha cu locuitorii, dîndu-le în folosință pentru cultura cerealelor terenurile desțelenite sau care se vor desțeleni în lunca Călmățuiului în schimbul terenurilor nisipoase de pe dealul Văleanca, unde se va semăna lucernă, trifoi, secară furajeră și iarbă de Sudan, asigurînd astfel furajele necesare creșterii animalelor. Totodată, folosința lor timp de 15 ani în acest mod va permite să li se refacă structura. O situație asemănătoare se prezintă și în comuna Cilibia, unde suprafața totală a acestor terenuri este mai mare de 400 ha și cuprinde zona de la est de Cilibia, între șoseaua asfaltată și linia ferată Cilibia-Făurei.

Folosirea cît mai productivă a acestor pămînturi noi ridică însă problema exploatării lor cu mijloace mecanizate și în cadrul unui plan bine organizat. Or, acest lucru nu este posibil decît dacă țăranii muncitori din Caragelele și Cilibia și-ar uni ogoarele și forțele de muncă în gospodării de tip socialist. Majoritatea celor 378 de gospodării individuale din Caragelele au posibilități economice reduse, deși dețin în medie 4-5 ha de teren. In această privință, un exemplu viu ni-l oferă comparația veniturilor unui țăran colectivist din comuna Luciu cu cele ale țăranului muncitor cu gospodărie individuală Ștefan Nica din comuna vecină Caragelele, primul obținînd, pentru 268 zile-muncă, un venit cu 4.481 lei mai mare decît celălalt, deși Ștefan Nica are 10 ha de teren agricol.

Pe lîngă folosirea justă a condițiilor naturale, o atenție deosebită trebuie acordată și punerii în valoare a terenurilor cu sărături puternice pe care apele băltesc permanent și care nu produc nimic. Astfel, pe izlazul Caragelele, la punctul „Grădina G.A.C. Pogoanele“, există o depresiune închisă din trei părți de taluzuri naturale puternice, partea deschisă fiind vecină pe 718 m cu albia Călmățuiului.

In această depresiune nu crește nici iarbă pentru oi. Aci s-ar putea amenaja o baltă pentru pește pe o suprafață de 138 ha. Venitul acestei bălți, socotit numai la 200 kg de pește la ha pe an, ar fi de 188.000 lei anual, dacă cele 37.600 kg de pește produs s-ar vinde numai cu 5 lei kg. Posibilități asemănătoare sînt și în comuna Luciu, unde există deja o baltă. Această baltă însă s-a împotmolit, din cauza practicii pescuitului cu diguleţe. Ca urmare a împotmolirii, apele s-au umflat, au depășit digul, producînd mari rupturi în baza lui și cu timpul ștergerea completă a taluzelor, inundînd o suprafață de 123 ha de fînează.

Lucrările proiectate în lunca de la Luciu sînt de mare amploare. Obiectivul principal este refacerea digului pentru a pune în valoare cele 123 ha de fînează. Tot pentru a scăpa 682 ha de pășune de inundații și a reface balta Luciu, trebuie să se execute și un baraj de 150 m la punctul „Cotul satului“. De asemenea, podul de la grădinile de zarzavat trebuie demolat complet, iar pentru evacuarea apelor din ploi este necesar să se sape 11 canale colectoare ce vor strînge apele, asigurînd astfel asanarea completă a pășunii.

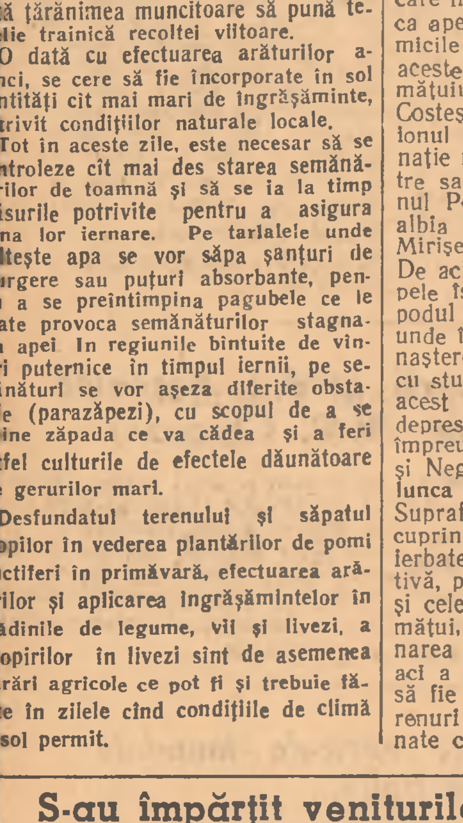
Urmărind executarea sarcinii trasate de sfatul popular regional Ploești, colectivul de tehnicieni care a lucrat la proiectări chiar în acest an și-a dat silința să găsească soluții practice pentru rezolvarea cît mai grabnică a acestor probleme. Iar în vederea executării lucrărilor proiectate, pe lîngă folosirea fondurilor puse la dispoziție de sfatul popular regional, s-ar putea antrena și forțe de muncă locale. Pentru aceasta, este necesar ca sfatul popular al comunei Caragelele, (președinte tov. Mandache P. Mandache, secretar tov. Gh. M. Anghel) să ducă muncă de lămurire și convingere a celor 378 de locuitori pentru a hotărî împreună construirea barajului, canalului și digului necesare bălții din comună. Locuitori ca Dumitru Soare, Ștefan Nica, Popa Costică și alții și-au exprimat dorința de a ajuta sfatul popular în munca de constituire a comitetului cetățenesc pentru organizarea și efectuarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. O atenție deosebită trebuie acordată lămuririi țăranilor muncitori individuali că, pentru folosirea celor 495 ha de pămînturi noi ce se vor pune în cultură, e necesară constituirea unei gospodării colective. In această acțiune, trebuie antrenate și cele două întovărășiri agricole (președinți Ion Dima și Dumitru Popa).

Sfatul popular al comunei Luciu (președinte tov. Mihai Barbu, secretar tov. Ion Ghiță) a arătat mult interes pentru lucrările proiectate. E de dorit ca la executarea acestor lucrări să fie antrenat și un mare număr de țărani muncitori din Luciu, în frunte cu membrii gospodăriei colective de aci. Mulți locuitori ai comunei, printre care Ene Ghiță, Ion I. Z. Nicolae, Avram Constantin, Ștefan Ioniță, Andrei Alecu și alții, au și început să transporte pămînt pentru dig.

Legătura și colaborarea strînsă dintre sfaturile populare și masele de oameni ai muncii este deosebit de necesară și cele mai juste metode pentru înflorirea economiei locale. De aceea, e necesar ca sfaturile populare comunale să mobilizeze un număr cît mai mare de țărani muncitori la executarea acestor lucrări. Numai în acest fel, se va putea traduce în fapt sarcina trasată de rezoluția celui de al II-lea Congres al partidului privind dezvoltarea agriculturii și sporirea producției agricole în regiunea noastră.

Ing. agr. PETRE DOMOȘCANU
șeful serviciului agriculturii din Direcția agricolă regională Ploești

S-au împărțit veniturile la colectiva din Luncani

★ ★ ★

Cît îs de voinici, boulenii tot se opintesc în jug, cînd e vorba de atîta greutate.

Și sînt nu mai puțin de 4.000 kg. cerealele ce se cuvin colectivistului Decel Ion pentru zilele-muncă efectuate.

★ ★ ★

Contractările de animale aduc venituri însemnate

Giurgiu *Convingîndu-se de avantajele mari pe care le aduc creșterea, îngrășarea și livrarea de animale pe bază de contracte cu statul, tot mai mulți țărani muncitori din comuna Frasinu încheie astfel de contracte.*

Nicolae Tănase, un producător agricol din această comună, a încheiat în urmă cu cîteva luni contract cu statul pentru livrarea unui porc. Pentru acest porc, pe care l-a predat în greutate de 205 kg, Nicolae Tănase a primit suma de lei 2.800, iar din cotele obligatorii ce le avea de predat statului i s-au redus 16 kg de carne de porc și 185 kg de porumb. Acest țăran muncitor a predat prin sistemul de achiziții la O.R.A.C.A. și o pereche de boi în greutate de 960 kg, primind în schimb suma de 3.840 lei și un bon pe baza căruia va putea să cumpere prin comerțul de întîmpinare: tablă galvanizată, ciment, cherestea, carton asfaltat, căpriori și alte materiale necesare pentru casa pe care intenționează să și-o construiască.

B. Traian
corespondent

Alud *In urma muncii desfășurate de achizitorii Cozma Teodor și Ion Sava, care au mers din gospodărie în gospodărie pentru a sta de vorbă cu oamenii și a le arăta condițiile avantajoase în care se încheie contractele pentru creșterea și îngrășarea de animale, țăranii muncitori din comuna Ponor au încheiat în ultimele săptămîni contracte pentru livrarea a 54 de viței, 19 mînzați, 15 bovine mari și peste 200 de oi.*

Printre cei care au încheiat asemenea contracte cu statul se numără Ion Negoie, Vasile Macovie, Petru Cordea, Aurel Bîrluț, Leau Drăgan, Constantin Cordea și mulți alții.

Iosif Barb
corespondent

Zeletin *Aproape 130 de țărani muncitori din comuna Buda au încheiat în acest an contracte cu O.R.A.C.A. pentru creșterea și îngrășarea de animale. Printre aceștia, se numără și țăranul muncitor Alexandru Chiciu, care a predat de curînd un porc de calitate semigrasă în greutate de 135 kg. Pe lîngă suma primită, el a fost scutit de o parte din cotele datorate statului, ca 121 kg de porumb și 12 kg de carne de porc. De asemenea avantaje s-a bucurat și Gh. Tagă, care a predat un porc de calitate semi-grasă în greutate de 123 kg. Acesta a fost scutit de a preda statului din cota obligatorie 111 kg de porumb și 12 kg de carne de porc.*

In total, pe comună, au fost contractați anul acesta 87 de porci, 36 de viței și 5 vite mari, acțiunea fiind în curs.

Trușești *Colectivul oficiului raional O.R.A.C.A. din Trușești, muncind cu avînt pentru a-și îndeplini planul de achiziții și contractări de animale, a reușit să-și îndeplinească sarcinile pe întreg anul încă de la data de 19 noiembrie. Pînă la această dată, au achiziționat circa 974 de tone de carne, iar prin contractări, peste 963 de tone. Printre achizitorii fruntași din acest raion se numără Gh. Calutchi, Vasile Grosu, Ion Neamțu și alții.*

O realizare importantă

Noul tip de porc creat la stațiunea I. C. Z. Rușețu

Scroafe primipare (în vîrstă de 1 an) aparținînd tipului nou de porc.

Intre preocupările Institutului de cercetări zootehnice se află și aceea de a forma noi rase de animale cu producții superioare și adaptate condițiilor naturale și economice din țara noastră.

Pe această linie, un colectiv de cercetători, format din dr. V. Gligor, directorul Institutului, dr. A. Radu și ing. zootehnist C. Covaliu, a pornit, încă din 1950, la formarea unei rase noi de porci la stațiunea experimentală zootehnică Rușețu, regiunea Galați. Scopul urmărit a fost de a obține o rasă nouă cu un număr mare de porci la o fătare, cu o putere de creștere ridicată și în același timp rezistentă pentru condițiile din stepa Bărăganului. Rasele care pot trăi lesne în condițiile acelei regiuni, cum sînt porcul romînesc (stocli) sau mangalița, au o prolificitate și precocitate insuficientă pentru cerințele actuale de carne. Cele cu producții mari, ca de exemplu, Marele alb, au dezavantajul că nu prosperă în Bărăgan, cerînd alte condiții decît cele ce pot fi oferite în acea regiune

Materialul cu care s-a pornit a fost format din scroafe locale (stocli) și vieri Marele alb (York) importați din Uniunea Sovietică. S-au ales aceste rase deoarece una are rezistența necesară traiului în stepa Bărăganului, iar a doua, prolificitatea, precocitatea și masa corporală mare, calități care se cer astăzi de la rasele de porci spre a fi economice pentru creștere.

Prin încrucișarea acestor două rase, de la an la an s-au obținut porci din ce în ce mai corespunzători scopului stabilit, ca urmare a unei selecții riguroase, a creșterii dirijate și a felului de potrivire a perechilor la fiecare generație de metiși rezultați.

Incă de la prima generație de metiși, conform principiilor miciuriniste, s-au obținut porci cu producții mai ridicate și cu o rezistență mărită față de rasele parentale.

In 1955, s-a obținut tipul nou sub forma unui nucleu inițial, ce a format punctul de plecare pentru rasa nouă în devenire.

Porcii din tipul nou se caracterizează prin următoarele însușiri:

La exterior, se prezintă ca animale de talie destul de mare (aproape ca York-ul mare), de culoare albă. Părul este însă mai bogat, iar pielea mai închisă la culoare decît la York, ceea ce contribuie la o mai bună apărare a animalului atît contra gerurilor aspre din Bărăgan, cît și contra arșiței solare din vară.

In ce privește mărimea corpului, porcul de tipul nou are dimensiunile și greutatea de 90—95 la sută din dezvoltarea Marelui alb și pînă la 160 la sută din aceea a porcului stocli. El este deci foarte aproape ca dezvoltare de Marele alb și-l depășește mult pe stocli.

Insușirile de producție ale tipului nou sînt de asemenea superioare, apropiate Marelui alb și mult mai ridicate decît la stocli. Astfel, prolificitatea medie este de 10,3 purcei la o fătare, față de 11,4 cît are Marele alb, ceea ce reprezintă peste 90 la sută din prolificitatea acestei rase. Față de stocli, care fată în medie 6,2—6,9 purcei, prolificitatea tipului nou reprezintă 150 la sută

Precocitatea tipului nou de porc este de asemenea bună; tineretul pentru prăsilă are la vîrsta de 1 an în medie aproape 130 kg, față de 140 kg, cît are Marele alb și de 77 kg la stocli, la aceeași etate.

Gradul de precocitate se constată însă și mai bine după modul cum valorifică porcii hrana cînd sînt supuși îngrășării. In urma experiențelor făcute în acest scop, s-a constatat că tipul nou consumă în medie 5,4 kg de uruieli de concentrate pentru a depune 1 kg viu, față de Marele alb și stocli care pentru a se îngrășa cu 1 kg au nevoie de 4,4 kg și respectiv 7 kg de uruieli. Și din acest punct de vedere se apropie deci de Marele alb, care este una din cele mai precoce rase de porci și depășește mult rasa locală care-i stă la bază

Randamentul la tăiere este însă superior ambelor rase parentale. Astfel, tipul nou are un randament de 78 la sută carne pe cînd Marele alb și stocli, 76 la sută.

Tipul nou are totodată o rezistență organică superioară Marelui alb, moștenită de la stocli. Superioritatea acestui tip este dată și de fecunditatea ridicată (98 la sută) față de Marele alb (70—90 la sută), de numărul de purcei care cresc pînă la înțărcare (în medie 8.01 din 10,3 născuți), față de Marele alb (8,5 din 11,4 născuți), precum și de numărul de purcei născuți morți, care sînt mai puțini.

Porcii din acest tip nou valorifică bine pășunea, putînd sta afară o bună parte din zi, pentru a paște, ceea ce Marele alb nu poate în condițiile climatice ale stepei, deoarece face eriteme solare (arsuri de soare) pe corp.

Prin însușirile productive și de rezistență organică, întrunite de la cele două rase parentale arătate mai sus, porcii din tipul nou, care au producția principală carnea, pretîndu-se și la producția de bacon, reprezintă animale cu o valoare economică ridicată.

Lucrările viitoare asupra acestui tip nou de porc sînt îndreptate spre înmulțirea, consolidarea, perfecționarea și răspîndirea lui în gospodăriile socialiste și chiar în sectorul particular pe o scară mai largă decît pînă în prezent, în zona Bărăganului.

Dr. A. RADU
Institutul de cercetări zootehnice

osibilități asemănătoare — rezultate diferite

Cîteva constatări asupra activității economico-organizatorice a două gospodării colective din raionul R. Sărat

Gospodăriile colective „Vasile Roaiță“ din comuna Ziduri și „Nicolae lcescu“ din satul Dărîmați sînt sițe, la o distanță de 10 km, una de a. Amîndouă gospodăriile au luat ță în același an, 1952. La început, spodăria colectivă din comuna Zii cuprindea 53 de familii de țărani ncitori cu 184 ha, iar cea din sa Dărîmați, 44 de familii cu o sufață de 185 ha de teren arabil. Teurile acestor gospodării sînt cam aceeași categorie de fertilitate. Se te spune, deci, că, atît condițiile nomice, cît și cele naturale ale ator două unități sînt asemănătoa

Cu toate acestea, cele două gospoii agricole socialiste au cunoscut o voltare economică cu totul diferi Grăitor în această privință este ul că în prezent valoarea fondului bază al gospodăriei colective din una Ziduri este cu peste 310 la ă mai mare decît valoarea acelui fond la colectiva din satul Dărîti

Gospodăria colectivă din comuna Ziduri a obținut în fiecare an rezultate cu mult mai frumoase în sporirea producției vegetale decît cea din satul Dărîmați. In acest an, spre exemplu, cu toate condițiile neprielnice de climă, gospodăria colectivă „Vasile Roaiță“ a produs 770 de tone de cereale și 624 tone de sfeclă de zahăr, în timp ce colectiva din satul Dărîmați a produs abia 175 de tone de cereale și 45 tone de sfeclă de zahăr.

Diferența dintre rezultatele acestor gospodării iese și mai puternic în evidență dacă comparăm cifrele din tabelul de mai jos, care arată producțiile medii obținute în acest an la principalele culturi de cele două gospodării colective (în kg/ha).

Denumirea gospodăriei	Grîu de toamnă	Porumb	Mazăre	Sfeclă de zahăr
G. A. C. „Vasile Roaită“	1.010	2.100	1.208	30.436
G.A.C. „Nic. Bălcescu“	677	2.000	672	15.000

După cum se vede, producțiile medobîndite în acest an de G.A.C. asile Roaiță“ sînt — la unele culi — aproape de două ori mai mari it cele realizate de G.A.C. „NicoBălcescu“

PRODUCȚIA DEPINDE E FELUL CUM SE LUCREAZĂ

Succesele dobîndite în sporirea proției vegetale de gospodăria colecti din comuna Ziduri nu sînt întîmplătoare. In această gospodărie se dă o deosebită atenție aplicării în cît mai bune condiții a metodelor recomandate de agrotehnică. Dezmiriștitul, executarea arăturilor adînci de toamnă, folosirea rațională a gunoiului de grajd, semănatul și îngrijirea culturilor etc., sînt lucrări pe care colectiviștii de aici le fac cu mare atenție și la timpul cel mai potrivit. La gospodăria colectivă „Vasile Roaiță“, în acest an, pe o însemnată suprafață grîul a fost însămînțat în rînduri încrucișate, iar pe 55 ha s-a semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, folosindu-se sămînță hibridă. Tot astfel, la această gospodărie s-au aplicat îngrășăminte chimice pe o suprafață de 70 ha, unde grîul ieșise slăbit din iarnă. Pe întreaga suprafață cultivată cu prășitoare, s-au executat trei prașile, iar pe unele suprafețe cultivate cu porumb și sfeclă de zahăr s-au aplicat chiar patru prașile. La cultura de floarea-soarelui s-a făcut polenizarea suplimentară artificială.

Despre gospodăria colectivă din satul Dărîmați nu se pot spune însă asemenea lucruri. Aici, regulile agrotehnice nu se bucură de mare cinste. Gunoiul de grajd nu este folosit pe scară largă, metodele înaintate de semănat sînt aplicate pe suprafețe neînsemnate. In anul acesta, la colectiva „Nicolae Bălcescu“ culturile de porumb și sfeclă de zahăr au fost prășite doar de două ori.

In afară de sporirea producției vegetale, un rol important pentru întărirea economică a gospodăriilor colective îl are — după cum se știe — dezvoltarea ramurilor de producție care aduc mari venituri și îndeosebi a creșterii animalelor. Și în această privință, rezultatele dobîndite de gospodăria colectivă „Vasile Roaiță“ sînt mult mai bune decît cele obținute de colectiva din satul Dărîmați. Această constatare se poate deduce, printre altele, din datele privitoare la numărul de animale matcă existente la cele două gospodării colective pe de o parte, la producția obținută în sectorul zootehnic și la numărul de animale valorificate pe de altă parte

In timp ce la gospodăria colectivă „Vasile Roaiță“, efectivul de animale matcă se compune din 5 vaci de lapte, 12 scroafe fătătoare și aproape 300 de oi, la G.A.C. „Nicolae Bălcescu“ acesta cuprinde doar 7 junci și 110 oi.

Producția totală realizată în sectorul zootehnic la gospodăria colectivă din comuna Ziduri întrece cu aproape 440 kg de carne și grăsimi, 150 de pieilcele de miei, 3.000 kg. de lapte de vacă și 3.550 kg de lapte de oi, 380 kg de lînă, 370 kg de miere, producția obținută la G.A.C. „Nicolae Bălcescu“. In acest an, colectiva din Ziduri a valorificat 5 vite cornute mari, 2 porci și 215 ovine, pe cînd gospodăria colectivă din satul Dărîmați a valorificat doar cîteva vite cornute și 169 de ovine. Datorită căror cauze există asemenea deosebiri și între producțiile realizate în sectorul zootehnic ale celor două unități? La G.A.C. „Vasile Roaiță“, a existat o preocupare mult mai puternică pentru asigurarea unor bune condiții de adăpostire și hrănire a animalelor decît la colectiva din satul Dărîmați. Un exemplu este edificator în această privință: colectiviștii din comuna Ziduri au însilozat în acest an 340 de tone de porumb, în timp ce colectiviștii din satul Dărîmați au însilozat abia 74 de tone de porumb.

Colectiviștii din Ziduri se străduiesc să dezvolte an de an și alte ramuri ajutătoare de producție care pot constitui surse importante de venituri, cum sînt legumicultura și apicultura.

Și în ceea ce privește ridicarea construcțiilor necesare producției obștești, mărirea inventarului gospodăresc, la G.A.C. „Vasile Roaiță“ s-au obținut rezultate mult mai bune decît la G.A.C. „Nicolae Bălcescu“. De la înființarea gospodăriei și pînă în prezent, colectiviștii din Ziduri au construit 10 obiective, au cumpărat un autocamion și numeroase mașini și unelte agricole. In aceeași perioadă, colectiviștii din satul Dărîmați au ridicat doar 5 construcții și și-au procurat cîteva atelaje, mașini și unelte agricole.

NICI VENITURILE COLECTIVIȘTILOR DIN CELE DOUĂ UNITĂȚI NU SÎNT ACELEAȘI

Rezultatele diferite obținute de cele două gospodării colective în ce privește sporirea recoltelor și dezvoltarea ramurilor ajutătoare de producție se oglindesc, după cum e și firesc, în veniturile dobîndite de către membrii lor. In acest an, spre exemplu, colectiviștii din satul Dărîmați vor primi pentru fiecare zi-muncă — așa cum se vede din tabelul de mai jos — cantități mai mici de produse decît cei din comuna Ziduri.

Denumirea gospodăriei	Cereale	Leguminoase	Fl. soarelui	Cartofi	Legume	Lînă	Brînză	Furaje	Lei
„Vasile Roaită“	10 kg	1,100 kg	1,00 kg	0,700 kg	1,050 kg	0,07 kg	0,03 kg	34 kg	3,5
„Nic. Bălcescu“	8,33 kg	0,200 kg	—	—	—	0,01 kg	0,04 kg	19 kg	—

Rezultatele dobîndite de cele două gospodării colective în întărirea și dezvoltarea lor economică au influențat în mod diferit — așa cum era și normal — ritmul de cooperativizare a agriculturii în comunele respective. In G.A.C. din comuna Ziduri, din anul 1952 și pînă în prezent, s-au mai înscris 168 de familii de țărani muncitori, cu 587 ha de teren, sectorul socialist fiind acum preponderent în această comună. Și țăranii muncitori din satul Costieni, situat în vecinătatea comunei Ziduri, văzînd marile foloase ale agriculturii socialiste, au alcătuit și el, în cursul acestui an, o gospodărie colectivă.

In colectiva din satul Dărîmați, de la înființarea sa și pînă acum s-au înscris doar 28 de familii de țărani muncitori, cu o suprafață de 22 ha de teren.

BUNA ORGANIZARE ȘI CONDUCERE A TREBURILOR OBȘTEȘTI — CHEIA SUCCESELOR

Folosind metode juste de muncă, consiliul de conducere al gospodăriei colective „Vasile Roaiță“ a manifestat o serioasă preocupare pentru organizarea cît mai bună a brigăzilor permanente de producție, aplicarea unor norme juste de lucru, ținerea în cît mai bune condiții a evidenței producției și a muncii executate de fiecare colectivist. Aici sînt aplicate în mod judicios recomandările cuprinse în H.C.M. nr. 141. In cadrul brigăzilor, munca este organizată pe echipe, în fruntea cărora au fost aleși cei mai buni, pricepuți și harnici colectiviști. Fiecărei echipe i se repartizează pe o durată de un an, parcele din fiecare cultură, în afară de cereale păioase. Munca în fiecare brigadă se desfășoară după un plan de lucru periodic, alcătuit cu chibzuință, pe baza sarcinilor desprinse din planul anual de producție al gospodăriei. In fiecare zi, înainte de începerea muncii, fiecare colectivist știe ce anume și cît trebuie să lucreze. In aceste condiții, nu este de mirare că, la gospodăria colectivă din Ziduri, 95—98 la sută din numărul colectiviștilor participă la muncă în gospodăria obștească, iar lucrările agricole se fac la vreme și potrivit recomandărilor agrotehnice.

Altfel însă se prezintă situația în această privință la gospodăria colectivă din satul Dărîmați. Aici, brigăzile de producție nu au un caracter permanent, în cadrul lor nu s-au organizat echipe. Atelajele sînt repartizate pe un sezon de lucrări și nu pe un an întreg. Consiliul de conducere nu s-a preocupat în măsura cuvenită de buna organizare a muncii. De asemenea, nu a desfășurat o susținută muncă de lămurire în rîndul colectiviștilor pentru a-i convinge să participe regulat la lucru și să muncească permanent bine și cu tragere de inimă.

Vinovate de faptul că gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu“ bate pasul pe loc sînt și organele agricole de la raion, precum și cele de la S.M.T. Ziduri. Din cauză că la gospodăria colectivă din satul Dărîmați găsesc mai puțină înțelegere în privința aplicării recomandărilor pe care le dau, inginerii și tehnicienii de la secția agricolă a sfatului popular raional merg mult mai rar pe la această gospodărie, decît pe la colectiva din comuna Ziduri. Nici inginerii și tehnicienii de la S.M.T. Ziduri nu se preocupă în măsură suficientă de îndrumarea tehnico-organizatorică a gospodăriei colective din satul Dărîmați.

CÎTEVA SARCINI IMEDIATE.

Sîntem în perioada în care în gospodăriile colective se întocmesc dările de seamă anuale, se fac pregătiri pentru alcătuirea planurilor de producție pe anul 1957. Organele de stat și agricole trebuie să explice colectiviștilor din satul Dărîmați că este în interesul lor să analizeze cu mult simț de răspundere activitatea depusă pînă acum, felul cum au fost conduse treburile gospodăriei, să dezvăluie cu curaj lipsurile și greutățile întîmpinate și să prevadă în planul de producție dezvoltarea acelor ramuri care în condițiile economice și naturale locale sînt cele mai rentabile. De exemplu, pe terenurile acestei gospodării s-ar putea cultiva cu bune rezultate plante tehnice și îndeosebi tutunul, solul fiind deosebit de prielnic acestei culturi și mulți dintre colectiviști avînd o îndelungată experiență și pricepere în cultivarea lui. De asemenea, ar fi necesară extinderea pe scară mai largă în această gospodărie a pomiculturii și viticulturii și întreținerea în mult mai bune condiții a plantațiilor existente de pomi și viță de vie. Gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu“ are posibilități să dea o dezvoltare mult mai mare creșterii animalelor. In acest scop, colectiviștii trebuie îndrumați să creeze noi ferme, îndeosebi de porci și păsări, să extindă cultura plantelor furajere de mare productivitate și valoare nutritivă, ca porumb de siloz, dovleci, pepeni furajeri etc.

Valorificînd din plin posibilitățile de care dispun, organizîndu-și mai bine munca, colectiviștii din satul Dărîmați vor izbuti să facă din colectiva lor o unitate bogată, puternică, adevărat centru de atracție pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală din împrejurimi — și-și vor îmbunătăți astfel simțitor nivelul de trai.

Ing. OLEG MEREUȚA
și ing. C. POPA

Cuvîntarea rostită la radio de tovarășul Chivu Stoica

președintele Consiliului de Miniștri, cu privire la rezultatele tratativelor romîno-sovietice

(Urmare din pag. 1)

Partidul și guvernul nostru, pe baza hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului, a și început să ia măsurile care să ducă la o puternică dezvoltare a producției agricole.

Este de remarcat că în anii cu recoltă bună Republica Populară Romînă a exportat unele cantități de grîu. Și în legătură cu aceasta propaganda imperialistă a încercat să răspîndească afirmații calomnioase cu privire la exporturi de grîu în U.R.S.S. pentru a induce în eroare pe oamenii creduli și naivi și a pune pe seama relațiilor comerciale cu U.R.S.S. răspunderea unor vremelnice greutăți economice din țara noastră. Insă realitatea spulberă născocirile acestor calomniatori. Ținem să subliniem cu tot simțul de răspundere că în toți anii de recoltă slabă Republica Populară Romînă a importat în condiții avantajoase grîu din Uniunea Sovietică, iar în anii de recoltă bună a făcut exporturi, nu însă în U.R.S.S. care dispune de cantități extrem de mari de cereale ci în alte țări, printre care în țări capitaliste.

In afară de R.P.R., Uniunea Sovietică furnizează grîu și altor țări socialiste, printre care Cehoslovaciei, Albaniei, Ungariei, Iugoslaviei, R. D. Germane, Poloniei, Bulgariei. Numai în acest an U. R. S. S. livrează acestor țări, în condiții foarte avantajoase, pînă la 5 milioane tone grîu.

Recolta slabă din acest an a creat statului nostru și unele dificultăți în ce privește balanța de plăți externe.

Ținînd seama de aceasta, guvernul sovietic a luat, din proprie inițiativă, hotărîrea de a revizui în favoarea noastră drepturile ce i se cuvin din răscumpărarea de către Romînia a cotei de participare a Uniunii Sovietice la fostele societăți Sovrom.

După cum se știe la sfîrșitul războiului se aflau pe teritoriul țării noastre numeroase bunuri foste proprietate ale Germaniei hitleriste, care au trecut în proprietatea statului sovietic. Uniunea Sovietică avea dreptul să le ridice și să le transporte în U.R.S.S., în virtutea Tratatului de pace, ca despăgubiri pentru distrugerile săvîrșite de hitleriști pe teritoriul sovietic. Uniunea Sovietică a lăsat însă aceste bunuri în țara noastră, în cadrul societăților mixte romîno-sovietice. In afară de aceasta, Uniunea Sovietică a mai trimis ca aport în aceste societăți, din venitul ei național, utilaj tehnic din cel mai perfecționat, importante cantități de materii prime, asistență tehnico-științifică.

Cu prilejul răscumpărării succesive de către Romînia a cotei sovietice de participare la societățile mixte sovieto-romîne, precum și prin noua reducere efectuată cu prilejul convorbirilor de la Moscova, totalul sumelor la care renunță Uniunea Sovietică din ceea ce i se cuvine pentru răscumpărarea cotei sale de participare la societățile mixte, se ridică la 4 miliarde 300 milioane lei.

Prin aceste reduceri, Uniunea Sovietică a cedat în favoarea Romîniei, în mod gratuit, toate bunurile foste proprietate a Germaniei hitleriste și aduse ca participație sovietică la întreprinderile mixte. De asemenea, Uniunea Sovietică a renunțat la toate drepturile ce i se cuvin din cota sa de beneficii.

In urma acestor reduceri, ceea ce i-a mai rămas statului romîn de plată pentru răscumpărarea cotei de participație sovietică reprezintă numai valoarea utilajului și instalațiilor pe care Uniunea Sovietică le-a trimis în țara noastră ca aport din propriul său venit național. Pe lîngă aceasta, guvernul sovietic a acceptat ca plata sumelor ce i se mai cuvin după toate aceste reduceri să fie efectuată, în termen lung și aceasta în lei, ceea ce este mult mai avantajos pentru Republica Populară Romînă, decît plata în valută.

S-ar putea face o comparație între condițiile în care Romînia a răscumpărat cota de participație sovietică la fostele societăți mixte și condițiile spoliatoare în care statul romîn a trebuit să răscumpere în anul 1941 Societatea de Telefoane, proprietate a capitaliștilor americani. Amintim numai că țara noastră a fost atunci obligată să plătească monopoliștilor americani suma de 15 milioane dolari, pentru care a trebuit să se vîndă din rezervele statului cantitatea de peste 12.295 kg aur.

Tovarăși și cetățeni,

Un capitol important în tratativele de la Moscova îl constituie livrările suplimentare de mărfuri sovietice necesare industriei noastre.

Uniunea Sovietică ne va livra în cursul anului 1957 materii prime de bază pentru industria siderurgică în cantități mai mari decît cele convenite anterior, atingînd, de pildă, la cocs cantitatea de 580.000 tone, la minereu de fier 570.000 tone. De asemenea, U.R.S.S. ne va livra o mare cantitate de oțel, ceea ce va permite folosirea deplină a capacității de producție a marelui laminor de țevi de la Roman.

Datorită acestor materii prime muncitorii, inginerii și tehnicienii din siderurgie vor putea pune la dispoziția industriei constructoare de mașini mai multă fontă, oțel și laminate.

In schimbul mărfurilor primite, țara noastră vinde Uniunii Sovietice diferite produse, în principal produse petrolifere, lemnărie, cherestea, mașini.

Baza schimburilor comerciale între U.R.S.S. și R.P.R. au constituit-o și o constituie produsele planificate. Aceasta se aplică atît produselor importate din U.R.S.S. cît și celor exportate de Republica Populară Romînă în Uniunea Sovietică, inclusiv produsele petrolifere, produse forestiere și altele. In schimburile comerciale dintre U.R.S.S. și R.P.R. prețurile mărfurilor rămîn neschimbate pe timp de un an. In felul acesta țările noastre nu suferă de neajunsurile pe care le provoacă speculațiile bursiere capitaliste, vecinătatea geografică ne creează economii la transport.

In ce privește petrolul nostru, exportul lui în U.R.S.S. se face la un preț mai favorabil decît prețurile practicate pe piața mondială. Exportul de minereu de uraniu se face în cadrul schimburilor comerciale între R.P.R. și U.R.S.S. contribuind în mod substanțial la acoperirea valorii importurilor noastre din Uniunea Sovietică. In afară de aceasta, potrivit convențiilor încheiate, Uniunea Sovietică ne pune la dispoziție materialul rezultat din prelucrarea minereului nostru, în cantitățile ce ne sînt și ne vor fi necesare pentru dezvoltarea energiei atomice, în economie, cercetări științifice și alte aplicații pașnice.

Tovarăși, cetățeni,

In cursul tratativelor de la Moscova, delegația noastră a solicitat guvernului sovietic sprijin pentru dezvoltarea industriei noastre chimice, în vederea măririi producției de îngrășăminte, insecticide și fungicide necesare dezvoltării agriculturii noastre. Am mai solicitat sprijin pentru dezvoltarea mai departe a industriei noastre petrolifere și de gaz metan. Guvernul sovietic a răspuns favorabil cererilor noastre și a consimțit să ne acorde un credit industrial pe termen lung în condițiuni foarte avantajoase. Acest credit constă în proiecte și livrări de utilaje complexe pentru construirea a 5 uzine, între care una de îngrășăminte azotoase, una de cauciuc sintetic, una de sodă caustică electrolitică cu secții de mase plastice. Creditul industrial, care se ridică la 270 milioane de ruble, îl vom plăti cu mărfuri din producția întreprinderilor arătate mai sus în termen de 10 ani, începînd din momentul intrării lor în funcțiune.

In afară de creditul industrial, guvernul sovietic a acceptat să amîne cu 4 ani restituirea tuturor creditelor acordate țării noastre în perioada 1949-1956.

In legătură cu condițiile în care au fost contractate și reglementate relațiile de credit între R.P.R. și U.R.S.S. ne amintim că între cele două războaie mondiale guvernele burghezo-moșierești au contractat credite din partea statelor și băncilor capitaliste din apus, în condiții înrobitoare. Astfel, pentru împrumuturi din această perioadă, totalizînd 750 milioane de dolari, poporul nostru muncitor a trebuit să plătească numai pentru comisioane și dobînzi cămătărești suma de 435 milioane de dolari.

Faptele sînt încăpățînate. Nici un fel de calomnii nu pot ascunde superioritatea relațiilor economice dintre țările socialiste, bazate pe colaborare și într-ajutorare reciprocă.

Tovarăși și cetățeni,

Oamenii muncii din țara noastră dau o justă apreciere rezultatelor deosebit de favorabile ale convorbirilor purtate cu delegația guvernamentală sovietică. In numeroase adunări care au avut loc în aceste zile în întreprinderi și instituții, ei au salutat cu bucurie Declarația romîno-sovietică și au arătat cu satisfacție că prietenia romîno-sovietică corespunde celor mai înalte năzuinți și interese ale poporului romîn. Discuțiile purtate la Moscova, au fost discuții ca între prieteni, între tovarăși, pe care nimic nu-i desparte, ci îi apropie și-i înfrățește. In lupta pentru construirea socialismului, interesele țărilor socialiste sînt aceleași. Se dovedește încă odată că în toate împrejurările putem să ne bizuim pe prietenia și într-ajutorarea cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste.

Sprijinul material, tehnic și financiar pe care ni l-a acordat din nou Uniunea Sovietică, este o puternică contribuție la dezvoltarea continuă a industriei noastre socialiste, a agriculturii noastre, la îmbunătățirea traiului populației. Depinde de noi, de oamenii muncii din țara noastră, să folosim cît mai bine bogățiile țării noastre, propriile noastre posibilități și rezerve și, sprijinindu-ne pe colaborarea și într-ajutorarea cu celelalte țări socialiste, să obținem noi realizări în aplicarea politicii partidului și guvernului, de ridicare continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului.

Avem tot ce ne trebuie pentru a asigura creșterea continuă a producției bunurilor materiale. Industria noastră socialistă a atins un nivel la care poate acoperi nevoile principale ale economiei naționale. Atenția noastră se îndreaptă acum în special spre dezvoltarea masivă a producției agricole, pe calea aplicării agrotehnicii înaintate, cu un înalt nivel de mecanizare și folosire a îngrășămintelor chimice. Trebuie să lichidăm situația în care un an de recoltă slabă, influențează asupra ansamblului economiei naționale. Totul stă în puterea noastră, în munca plină de abnegație a muncitorilor și țăranilor, în eforturile inginerilor, tehnicienilor, oamenilor de știință, cărora statul democrat-popular le-a pus la dispoziție mijloace mai multe decît înainte pentru activitatea lor creatoare. Să dăm un nou avînt luptei pentru sporirea producției și a productivității muncii în industrie și agricultură, pentru reducerea prețului de cost, ca să obținem produse cît mai multe și cît mai ieftine!

Să întărim neîncetat prietenia cu Uniunea Sovietică și cu toate țările socialiste. Să întărim unitatea de nezdruncinat a marii familii frățești a statelor socialiste, căci aceasta duce în mod sigur la sporirea considerabilă a forțelor poporului nostru în lupta pentru înflorirea patriei, pentru construirea unei vieți de înaltă civilizație și cultură, pentru apărarea păcii între popoare.

EVENIMENTELE LA ZI

Poporul muncitor ungar respinge uneltirile reacțiunii interne și internaționale

Veștile sosite din Budapesta și de pe întreg teritoriul Ungariei anunță normalizarea treptată a vieții. Aceleași vești ne spun însă că succesele puterii populare din Ungaria îi determină pe reacționari să întreprindă acțiuni disperate și sortite unui sigur eșec.

La Budapesta, ca și în toate centrele industriale, muncitorii au reluat lucrul. Siderurgiștii de la marele combinat metalurgic dunărean din Dunapentele au scos primele șarje de oțel. In multe uzine mai bine aprovizionate cu energie electrică, muncitorii au început să lucreze chiar în două schimburi. In mod pilduitor își îndeplinesc datoria față de patrie și țăranii muncitori. In multe județe, ca, de exemplu, Zala, planul însămînțărilor de toamnă a fost depășit. Reacțiunea a încercat în săptămînile trecute să lovească îndeosebi în cooperativele agricole de producție. Trecînd acest examen greu, majoritatea cooperativelor agricole de producție, bucurîndu-se de încrederea țăranilor muncitori și fiind puternice din punct de vedere economico-organizatoric, s-au menținut, ba chiar au primit noi membri.

Desigur, elementele contrarevoluționare n-au renunțat încă la realizarea scopurilor lor antipopulare. Indeosebi la Budapesta, aceste elemente mai încearcă să împiedice reluarea lucrului și să turbure atmosfera, prin zvonuri calomnioase, manifestații reacționare, ba chiar prin acțiuni teroriste. Mulți reacționari și-au dus activitatea în cadrul diferitelor comitete „revoluționare" ori „naționale", comitete desființate de curînd de către guvern.

Impotriva elementelor contrarevoluționare și lipsite de răspundere se ridică tot mai hotărît muncitorimea conștientă. Sub conducerea și îndrumarea tinerelor organizații ale Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, muncitorii din Budapesta au organizat zilele trecute mari manifestații în sprijinul puterii populare. In mitingurile organizate pe piețele și pe străzile Budapestei, muncitorii marilor uzine din Csepel, Mavag, Lang etc. au cerut reprimarea fără cruțare a uneltirilor contrarevoluționare, întărirea ordinei, și și-au exprimat încrederea în guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc. Grupuri de contrarevoluționari au încercat în mai multe puncte să atace pe muncitori, au organizat diverse provocări. In piața Oktogon și în alte părți, muncitorii conștienți au respins însă pe provocatori și le-au administrat o lecție bine meritată.

Evenimentele ultimelor zile au dovedit astfel în mod grăitor lumii întregi că muncitorii și toți patrioții unguri sprijină tot mai hotărît puterea populară și luptă pentru normalizarea vieții.

In sprijinul contrarevoluționarilor unguri, care-și pierd terenul de sub picioare, caută să vină acum reacțiunea internațională, în frunte cu cercurile conducătoare din S. U. A. Delegația S.U.A. a impus astfel Organizației Națiunilor Unite să adopte zilele acestea încă o rezoluție, care, împotriva prevederilor Chartei O.N.U., cere trimiterea unor observatori străini în Ungaria. Este evident că, prin această rezoluție, cercurile conducătoare din S.U.A. și din alte țări caută să ațîțe spiritele în Ungaria, să împiedice normalizarea vieții în această țară. In ciuda presiunilor exercitate de către imperialiști, guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar a respins însă cu hotărîre orice încercare de amestec în treburile interne ale Ungariei.

Uriașa mișcare populară din Irak împotria guvernului Nuri Said, aservit imperialiștilor anglo-americani

In cursul ultimelor luni, și îndeosebi după dezlănțuirea agresiunii împotriva Egiptului, unitatea și solidaritatea țărilor arabe s-a întărit necontenit. O serie de țări arabe din Asia și Africa, cum sînt Siria, Iordania, Arabia Saudită, Libia, Marocul, etc., s-au solidarizat cu lupta poporului egiptean pentru libertate și independență. Cu totul diferită a fost și este atitudinea pe care a adoptat-o guvernul Nuri Said din Irak — țară arabă din Orientul Apropiat. In vorbe, guvernanții Irakului au declarat că sînt solidari cu Egiptul și cu celelalte țări arabe. Prin faptele lor, guvernanții Irakului s-au dovedit însă a fi unelte servile ale imperialiștilor englezi și americani. Membră alături de Anglia în pactul militar agresiv de la Bagdad, Irakul a dat în repetate rînduri ajutor agresorilor colonialiști.

In cursul ultimelor zile, guvernul Irakului a desfășurat pregătiri intense pentru dezlănțuirea unui atac armat împotriva Siriei.

Guvernanții Irakului nu au ținut și nu țin însă seama de adevăratele sentimente ale poporului irakian. De cîteva zile, pe întreg cuprinsul Irakului, la Bagdad (capitala țării), la Mossul (centrul regiunii petrolifere) și în alte orașe și sate, se desfășoară uriașe manifestații, în cursul cărora participanții cer ieșirea Irakului din pactul de la Bagdad și demisia guvernului Nuri Said. La ordinele guvernanților, armata irakiană a tras pretutindeni în demonstranți, provocînd un mare număr de victime omenești. După cum anunță agențiile de presă, numai în localitatea Najap, în cursul ciocnirilor sîngeroase între armată și demonstranți, au fost ucise 450 de persoane, iar alte sute au fost rănite. Este semnificativ că în diferite regiuni ale Irakului se anunță și frămîntări în rîndurile armatei, mulți ofițeri și soldați refuzînd să tragă în manifestanți.

De asemenea comandanții brigăzilor armatei irakiene au hotărît că trupele de sub comanda lor în nici un caz nu vor lupta împotriva Siriei.

Popoarele și guvernele țărilor arabe vecine își exprimă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului Irakului. Astfel, în toate orașele din Iordania a avut loc la 7 decembrie o grevă generală în semn de protest împotriva politicii ostile Siriei și Egiptului urmată de Nuri Said, și împotriva arestării unor oameni politici de opoziție din Irak. Se prevede acum și convocarea consiliului politic al Ligii Arabe, spre a se hotărî darea în judecată a lui Nuri Said pentru politica sa potrivnică intereselor țărilor arabe.

Uriașa mișcare populară împotriva guvernului Nuri Said din Irak constituie încă o dovadă a întăririi forțelor antiimperialiste și anticolonialiste din Orientul Apropiat și Mijlociu.

GH. EICHNER

ȘTIRI AGRICOLE de PESTE HOTARE

Marele succes al cultivatorilor de bumbac din R. S. S. Uzbekă

Presa sovietică anunță marele succes al cultivatorilor de bumbac din R.S.S. Uzbekă: pînă la 4 decembrie ei au predat statului 2.835.000 de tone de bumbac brut, cu 440.000 de tone mai mult ca în 1955. Cu acest prilej, C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al Uniunii Sovietice au adresat C.C. al P.C. din Uzbekistan și Consiliului de Miniștri al R.S.S. Uzbekă o telegramă de felicitare publicată în ziarul „Pravda". De asemenea, presa a publicat și Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. privind decorarea Republicii Sovietice Socialiste Uzbeke cu Ordinul Lenin.

Muncitorii agricoli italieni refuză să lucreze în Germania occidentală

Potrivit ziarelor vest-germane, autoritățile de la Bonn n-au reușit să recruteze pentru anul 1957 muncitori agricoli din Italia. La cererea sindicatelor, guvernul italian a respins propunerile în acest sens făcute de guvernul de la Bonn. Se știe că guvernanții vest-germani au urmărit să obțină astfel din Italia brațe de muncă ieftine și să înlocuiască pe tinerii vest-germani, pentru ca aceștia să poată servi în noua armată a Germaniei occidentale.

Lucrări pentru ameliorarea terenurilor în R. P. Polonă

In toate voievodatele Republicii Populare Polone se desfășoară mari lucrări de ameliorații — construcții de canale și de lacuri de acumulare, desecări de bălți și mlaștini și lucrări de protecția pămînturilor împotriva inundațiilor.

In cursul planului de șase ani pentru dezvoltarea economiei naționale a Poloniei, au fost astfel valorificate terenuri pe o suprafață totală de 700.000 ha. Lucrări de mari proporții au fost executate pentru valorificarea unor pămînturi din voievodatele Gdansk și Julavi. In sudul Sileziei, organele de stat, cu sprijinul țăranilor muncitori, au construit marele lac de acumulare „Gocialkovicze", datorită căruia zeci de mii de hectare de terenuri din apropierea fluviului Visla sînt ocrotite împotriva inundațiilor. In voievodatul Belostok, sînt în curs lucrări pentru desecarea mlaștinilor „Kuvas", care se întind pe o suprafață de 7000 ha. De asemenea în voievodatul Lublin este în curs construcția canalului Vebs-Ksna lung de 105 km, canal care va permite să fie redate agriculturii încă 70.000 ha.

Amenajarea marii grădini botanice de la Canton (R.P. Chineză)

La Canton (mare centru industrial și comercial situat în sudul Chinei), se amenajează cea mai mare grădină botanică din lume. Această grădină, situată în partea de nord-est a orașului, ocupă o suprafață de 1.200 ha, fiind de două ori mai mare decît grădina botanică din Ontario (Canada), care pînă în prezent a fost considerată cea mai mare grădină botanică din lume. Grădina botanică din Canton va fi un centru de cercetări științifice în domeniul plantelor tropicale și subtropicale.

Mari suprafețe agricole inundate în Italia...

După cum anunță agențiile de presă, în regiunea Rovigo din Italia, apele fluviului Pad au rupt digul în trei locuri, provocînd pagube uriașe. Mari întinderi de orezării și terenuri cultivate au dispărut sub un strat de apă de 2 metri. Numai într-o singură mare fermă agricolă din această regiune, au fost distruse 150.000 tone de orez. Grave inundații se semnalează și în regiunea Foggia, provincia Apulia unde fluviile Ofanco și Cervaso umflate de ploile torențiale, s-au revărsat, inundînd complet centrele agricole Mezzanore și Palazzo D'Ascoli.

...și în Sumatra

Și pe insula Sumatra (republica Indonezia), ploile torențiale tropicale au provocat în regiunea orașului Medan o puternică inundație mari întinderi de pămînt fiind acoperite de apă.

Buletin meteorologic pentru zilele de 12, 13 și 14 decembrie

Vreme relativ călduroasă, cu cerul variabil, mai mult senin. Dimineața și seara ceață. Vînt slab. Temperatura în creștere. Noaptea va fi cuprinsă între minus 5 și plus 5 grade, iar ziua între plus 3 și plus 10 grade.

Organizarea protecției plantelor și noile metode folosite în U. R. S. S.

De curînd, o delegație de oameni de știință și specialiști în domeniul protecției plantelor din Republica Populară Romînă a vizitat Uniunea Sovietică pentru a face un schimb de experiență și pentru a se documenta asupra noilor metode aplicate la protecția plantelor în U.R.S.S. In legătură cu învățămintele acestei vizite, publicăm mai jos un articol scris de ing. Al. V. Alexandri, consilier la direcția tehnico-științifică din cadrul Ministerului Agriculturii, membru al delegației agricole din R.P.R.

Membrii delegației noastre, urmărind să se documenteze asupra noilor metode aplicate în U.R.S.S. în domeniul protecției plantelor, au petrecut cîteva săptămîni la Moscova și Leningrad, stabilind legături strînse cu unități de cercetare și producție, ca, de exemplu: inspectoratul pentru carantină și protecția plantelor din Ministerul Agriculturii al U.R.S.S., Institutul unional de protecția plantelor din Leningrad, Institutul pentru cultura plantelor din Leningrad, Stațiunea de protecție a plantelor din Moscova, Institutul de cercetări în domeniul insecticidelor, fungicidelor și îngrășămintelor chimice din Moscova, Institutul „Timiriazev" din Moscova, Stațiunea de protecție a plantelor din cadrul Expoziției Agricole Unionale, colhozul „In amintirea lui Lenin" din comuna Tarasov și S.M.T.-ul din Tarasov.

Voi căuta în acest articol să descriu cîteva din realizările științifice obținute în U.R.S.S. în sectorul protecției plantelor și modul cum aceste rezultate sînt aplicate în practică.

De problema protecției plantelor se preocupă în U.R.S.S. o serie de institute științifice, dintre care cel mai important este Institutul unional de protecția plantelor. Acesta are în prezent 600 de colaboratori permanenți, dintre care 400 lucrează în stațiunile exterioare. Institutul are 17 secții, dintre care amintesc pe cea de entomologie, onicologie, bacteriologie, inframicrobiologie, combaterea agrotehnică, chimică și biologică, mecanizarea protecției plantelor, biofizică etc.

Consider ca un fapt deosebit de interesant că în U.R.S.S. se aplică în prezent cu foarte bune rezultate o serie de noi metode științifice în domeniul protecției plantelor, cum sînt: atomii marcați, ultrasunetul, razele X, razele ultraviolete, microscopul electronic etc.

Prin folosirea atomilor marcați, oamenii de știință și tehnicienii sovietici au putut pentru prima oară să urmărească cu precizie deplasarea și acțiunea insectelor dăunătoare în plante, precum și circulația și durata de rămînere în plante a insecticidelor sistemice.

Cu ajutorul razelor X și al razelor ultraviolete, cercetătorii pot determina în fiecare sămînță efectele produse de diferiții dăunători și să constate bolile ascunse ce se produc.

Cu ajutorul ultrasunetului, în agricultura U.R.S.S. se pot prepara acum emulsii diferite sau se pot steriliza semințe, iar prin folosirea determinatorului cu electrozi de chinhidronă, se poate constata stadiul în care se află anumite boli în plante aparent sănătoase.

In domeniul aplicării substanțelor chimice în protecția plantelor s-au realizat de asemenea mari progrese. In Uniunea Sovietică se lucrează în prezent la prepararea unor produse chimice care să distrugă numai dăunătorii, fără să facă vreun rău insectelor folositoare sau albinelor.

Voi aminti aici o serie de produse chimice fabricate în U.R.S.S. care se aplică în prezent pe întreg cuprinsul țării, cum sînt: sulful coloidal și sulful muiabil folosite în pomicultură (înlocuiesc zeama sulfocalcică mai greu de preparat și mai scumpă), pentaclorfenolatul de sodiu, ierbicid folosit la combaterea cuscutei, care are avantajul că nu distruge plantele de lucernă sau trifoi, policlorpinenul, insecticid de contact folosit cu succes la combaterea gărgăriței sfeclei de zahăr, neavînd efect dăunător asupra albinelor, mercuranul, fungicid folosit la tratarea semințelor împotriva mălurei și a altor boli și în același timp insecticid pentru combaterea viermilor-sîrmă, preparatul 23 pentru combaterea nematozilor din sol (dăunători care produc mari pagube îndeosebi în sere), hexaclorbenzenul, fungicid fără mercur pentru tratarea grîului împotriva mălurei, dinitrorodonbenzolul, fungicid cu rezultate bune și preparat cu rezultate promițătoare la combaterea manei la vița de vie (înlocuiește sulfatul de cupru), clorofenolatul de izopropil, ierbicid pentru distrugerea gramineelor în culturile de dicotiledonate etc.

In legătură cu folosirea acestor noi preparate chimice, trebuie să scriem și despre noile mașini care contribuie la mecanizarea lucrărilor din domeniul protecției plantelor. Printre aceste mașini se numără în primul rînd generatorul de aerosoli, folosit pentru stropit la culturile de cîmp, în livezi și păduri. Avantajul folosirii acestei mașini constă în faptul că nu necesită apă, cantitățile de produse chimice concentrate folosite se reduc cu 50 la sută și se obține o împrăștiere uniformă a substanțelor chimice pe întreaga suprafață.

Mașina O.K.-S.A. acționată printr-un angrenaj al roților cu pompă este folosită la stropitul viilor, avînd un randament de 0.5 ha pe oră.

Mașina O.K.P.-15 de prăfuit și stropit este folosită în culturile de cîmp și în livezi, fiind acționată de tractorul K.D.-35 ori K.D.P.-35. Are un randament la stropit de 5 ha pe oră în livezi și 8 ha pe oră la culturile de cîmp, iar la prăfuiri, de 8 ha pe oră în livezi și 12 ha pe oră la culturile de cîmp. Banda de lucru este de 15 m.

Mașina R.P.C.-A este folosită în special la împrăștierea momelilor împotriva rozătoarelor, avînd un randament de 25 ha pe oră.

Pentru împrăștierea diferitelor substanțe chimice, în prezent, alături de avioanele de tipul I.A.K.-12 M și A.N.2 în U.R.S.S. se folosește pe larg și helicopterul M.I.-4 C. amenajat pentru stropit și prăfuit. Acest helicopter are o capacitate zilnică de lucru de 750 km la prăfuire și 350 km la stropit, se poate înălța la nevoie pînă la 5000 m. înălțime. Putînd sta în aer mai mult timp în același loc, acest helicopter poate fi folosit la lichidarea focarelor de dăunători, fără a consuma materiale în plus pentru terenurile neinfectate, așa cum se întîmplă cu avionul.

Pentru combaterea dăunătorilor pe cale mecanică, amintim și de noul plug K.F.-30, construit special pentru săparea șanțurilor în jurul culturilor de sfeclă în vederea prevenirii atacului de Botynoderis. In zece ore, acest plug tractat de un tractor poate săpa un șanț lung de 15—20 km cu dimensiunile de 15/30 cm, înlocuind munca a 400 de oameni.

Este deosebit de important să insistăm asupra faptului că în Uniunea Sovietică se aplică un întreg complex de măsuri pentru combaterea dăunătorilor și a bolilor la plante, cum sînt (rotația culturilor, însămînțatul timpuriu, săparea unor șanțuri de captare) și numai în completare se folosesc și substanțe chimice.

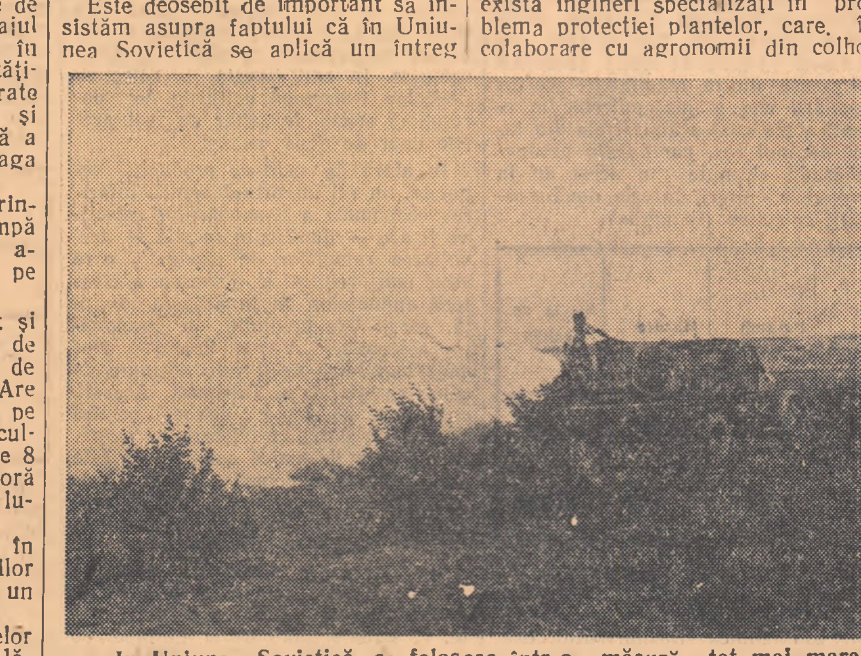
Aș dori să prezint pe scurt și felul în care este organizată în U.R.S.S. acțiunea de protecție a plantelor. In primul rînd, modul de viață al dăunătorilor și apariția bolilor pe regiuni geografice sînt probleme studiate de Institutul unional de protecție a plantelor și alte institute științifice. In același timp, Ministerul Agriculturii a creat pe întreg teritoriul Uniunii Sovietice o rețea de prognoză și avertizare, care servește la cunoașterea răspîndirii dăunătorilor și bolilor la plante. In S.M.T.-uri și sovhozuri există ingineri specializați în problema protecției plantelor, care, în colaborare cu agronomii din colhozuri, urmăresc îndeaproape această problemă.

In mod special trebuie să amintesc despre brigăzile S.M.T., specializate în protecția plantelor, care execută la colhozuri pe baza unui contract diferite lucrări pentru combatere pe cale chimică și mecanică a dăunătorilor. Multe lucrări însă sînt executate chiar de către colhozurile care dispun de aparatura necesară.

Statul sovietic, prin Ministerul Agriculturii, organizează pe cont propriu acțiuni importante, cum sînt combaterea lăcustelor, combaterea rozătoarelor de cîmp (în colaborare cu Ministerul Sănătății), combaterea lui Botynoderis la sfecla de zahăr, combaterea ploșnițelor cerealelor, combaterea dăunătorilor și bolilor de carantină, combaterea dăunătorilor și bolilor pe terenurile rezerve de stat și folosirea aviației la combaterea dăunătorilor. Alte acțiuni locale sînt organizate chiar de colhozuri cu ajutorul brigăzilor speciale S.M.T. ori de către sovhozuri. In mod special trebuie amintită de asemenea grija pe care oamenii sovietici de la sate o acordă păsărilor cîntătoare și unei părți din păsările răpitoare, care dau un mare ajutor la stîrpirea dăunătorilor. De exemplu, în zonele în care numărul de rozătoare este mare, pe cîmpii poți întîlni numeroase teuri pentru odihna și pînda păsărilor răpitoare care se hrănesc cu șoareci și popîndăi.

Calculele economice făcute de organele competente arată că măsurile pentru protecția plantelor sînt foarte rentabile pentru agricultură. Astfel, s-a constatat că fiecare rublă cheltuită pentru aceste acțiuni aduce un spor de recoltă în valoare de 11 ruble la culturile de cîmp și de 30 de ruble la culturile de legume și în livezi.

Aplicînd în condițiile țării noastre noile metode folosite în U.R.S.S. în domeniul protecției plantelor vom contribui la dezvoltarea producției agricole, la creșterea recoltelor obținute de pe fiecare hectar

In Uniunea Sovietică, se folosesc într-o măsură tot mai mare substanțele chimice pentru stîrpirea dăunătorilor culturilor.

In fotografie: se lansează ceața (aerosoli) pentru combaterea dăunătorilor de pe livezile aparținînd stației de protecția plantelor din Moscova.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"